

૭૧૪૨*

શ્રી રસિક સ્તવનાવળી.

ભાગ ૧ લો.

દોહરો.

ગત નગો ને - ધત નદી, સમતા સમો નદી સુખ;
ગીત મમ ચારા નદી, લોભ સમો નદી દુઃખ.

નમો અનિલનાથુ; નમો સિદ્ધાણુ; નમો આયતીઆણુ;
નમો વિવજાયણુ, નમો લોચે ચવ્વસાદુણુ; એથાપચનમુ.
કરે સન્નિપત્તિપાણુસુણે, મંગળાણુચ ચવ્વેચિ; પદમં;
દુવલમંગલ: કીર્તિ નવકાર.

પ્રભુ દર્શન નુખ સંપદ, પ્રભુ દર્શન નવ નિદ્ધ;
પ્રભુ દર્શનથી પામીએ, સકળ પદારથ સિદ્ધ.
ભાવે છનવર પુછએ, ભાવે દીન્યે દાન;
ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવળજાન.

જગતિઆધાર દ્વારપાવતાર, દુવાર સંસાર વેકાર વીર;
શ્રીવા રાગો તુંહી મુક્તિ ભાવા, વિદ્ય પ્રભુ વિદ્ય વયાની કંચન.
દેખીરે અદ્ભૂત તાહાઈ રૂપ, અચરીજ ભવિકારૂપી પદવરો;
તાહારી ગત તું બાણે હો દેવ, સમરણુ ભજનને શાશ્વક જસ
તું અકલંકી રૂપ સ્વરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાદ;
તું સંકર પ્રહા જગદીશ્વર, વિતરાંચ તું નીરમાધ.

અનોપમ રૂપ દેખિ તજ રીઝે, સરસનારી કે પ્રદા;
નમો નિરંજન પ્રભુ પતી શેવીત, પાસ ગોડીયા સુખકંદા.

જન કુંડળ શીર છત્ર ખીરાજે, ચક્ષુ રીકા નીરધારી;

અણ ખીજેડ હાથ શોધએ, તુંમ વદે સહુ નરનારી, ૩

જળ આવી પ્રભુ નાકે અડીયાં, આમન કાયા નીરધારી;

નામ નાગની છત્ર ધરેછે, જળ પરમાત્મા નીરધારી. ૪

રૂપવિજય કહે સુખ મેરી લાવખી, એથી ગોઆ અહુ સાધી;

માનખીતા આંધવ મહુ સાથે, સંજમ વીધાં નીરધારી. ૫

પ્રજ્ઞાનીઆ.

પાસ સખેશ્વર સાર કર સેવકાં, દેવકાં એડી વાર વાગે;

કોડી કર જેડી દરગાર આગે ખગ, હાકુરા ચાકુરા માન માગે.

પ્રગટ થા પાસજી મેલી પડેદા પરો, માર અનુરાગુને આપ છોડા;

મુજ મહીરાણુ મંજુસમાં ખેશીને, ખતકના નાથજી બધ ખોલો.

જગતમાં દેવ જગદીશ તું જગતો, એમ શું અજ્ઞ જનરાજ કો.

મોટા દીનેશ્વરી તેલનં દાખીએ, દાન દે જેહ જગકામ મોંધો,

બીડ પડી જનદયા જરે ત્રાગી જરા, તતક્ષીણુ ત્રીકમે તુજ સખાપુર.

પ્રગટ પાતાળથી પત્રકમાં તે પ્રભુ, ભક્તિ જન તેલનો ભય નિતાર્યો.

આદી અનાદી અરિદંતનું એક છે, દીન દયાળ છે ક્રાણુ દુનં.

દયરત્ન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસજી, પામી ભય ભંજનો એહ પુનં.

આલોને પ્રીતમજી પ્યારા શેત્રુંજય જમએ શેત્રુંજય જમએ આલો ૦ એ

૧. શું સંસારે રહ્યા એ મુજી, દીન દીન તન છીજે, આડ આમની

સરખી, પાતાની કીજે. આ ૦ ૧ જે કરપુ તે પેલા કીજે; કાલે

૨. આણુ ચીતવીયાં આવી પડશે, સખાપાની લાતો આ ૦ ૨ ચતુરાઈ

માં ચેતા, હાથે તે સાથે; મરણુ તજા નીસાન મોટાં, ગાળે છે મા-

૩ માતા મહેવા નંદન નીરખી, ભવ સફળો કીજે; દાનવીજે-સ-

૪. એ સખાપા લીજે. આલો ૦

(૩)

ચૈત્યવંદનો

સકલ કૃષક વધી, પુષ્કરાવનં મેધો, દુરિત તિમિર બાનું કલ્પ પ્રસો-
માનુઃ ભવજળ નિધિપોત સવં અપતિ હેનુઃ સભવતુ મનતંત્રઃ શ્રેષ્ઠમે
શાનિનાથ શ્રેયસં પારશ્વનાથઃ

સિદ્ધાચલજીનાં.

વાનગ દેવગ જ્ઞાન કમળા કક્ષીત્ર ત્રીભુવન હતકરં, સુરરાજ સંસ્તુત ચરણ
હંચ, નમો આદી જીનેશ્વરં. ૧ વીમલ ગીરીવર મૃગ મંડળ પ્રવર ગુ-
પ્ત ગાગુ ભુવર નુર અસુર કોન પ્રેડી સેવીત નમો ૨ કરતી નાટક કીનરી
ગણ ગાગુ જન ગાગુ મનદર, તીજગણા નમે અત્રનીશ, નમો ૩ પુંડરીક
ગાગુપતી મિત્રા નાંડી કોડી પગુ મુની મનદરં. શ્રી વીમલ ગીરીવર નમ
નિઃયા. નમો ૪ તીજ સાધ્ય સાધન નુર મુનીવર કોડીનંત એ ગીચ
મુગલી નમણી ર્યા રંગ નમો ૫ પાતળ નર નુર લોક માંહી વીમળ ગા-
ગી નો પગ, તાડી અધીક તીરથ તીરથ પતી કહે નમો ૬ દમિ વીમળ ગા-
ગુ આખર મંડળ દુઃખ વીહંગુ પાદ્ય, તીજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાથ પદ્મ ૭
તીર્થ પાદ્ય. જન મોહ કોલ તીજલ તીજા પદ્મ પદરથીત જયકર, ૮
તીજ એવા કંત તપર, પદ્મ વીજ્યસુ હીતકરં.

૨

શ્રી શંકર મિદ્ધ ક્ષેત્ર, દાડ દુરગતી પારે;
ભાવ ધરીને જે ચહે, તેને ભવ ભવ પાર કતારે.
અનંત સિદ્ધતો એ હામ, સકળ તીર્થ રાય;
પુરવ નવાણું રીખવ દેવ, જ્યાં કવીયા પ્રભુ પાય.
સુરજ કુંડ સોહામણો, કવડ જલ ભીરામ;
નાભીરાયા કુલ મંડણો, જનવર કહે પરણામ.

૩

આજ દેવ અરીહંત નમુ, સમરે તોરે નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતમા જન તણી, ત્યાં ત્યાં કહે પરણામ.

શ્રેષ્ઠેન્દ્ર શ્રી આદી દેવ, નેમ નમુ ગીરીનાર;
 તારંગે શ્રી અજીતનાથ, આપુ રીખવ જુદાર.
 અષ્ટાપદ ગીરી ઉપરે, જીત ચાવીશી વેનડ;
 મણીમય મુરત માનસું, ભરતે ભરાવી શાય.
 સમેતશીખર તીરથ વડો, જ્યાં દિશે જીત પાવ;
 વૈભાર ગીરીનર ઉપરે, વીરજીનેશ્વર રાય.
 માંડવધડના રાજ્યો, નામે દેવ સુપરસ;
 રીખવ કહે જીત સમરતાં, પહોંચે મનના આશ.

૪

ષદમ પ્રભુને વાસુપ્રજ્ય, દોય રાતા કહીએ;
 ચંદ્રપ્રભુને સુવધીનાથ, દો કિળા લહીએ.
 મલ્લીનાથને પારશ્વનાથ, દો નીલા નીરખા;
 મુનીમુવતને નેમનાથ, દો અંજન સરીખા.
 શોળે જીત કંચન સમાજે, એકલા જીત ચાવીશ;
 ધીર વીમળ પંડીત તણો, જ્ઞાન વીમળ કહે સિશ.

૫

પ્રથમ તીર્થકર તણા હુવા, ભવ તેર કહીને;
 શાંતી તણા ભવ બાર સાર, નવ ભવ નેમ લહીને.
 દસ ભવ પાસ જીજ્ઞંસે, સતાવીશ શ્રી વીર;
 ગેપ તીર્થકર તીહુ ભવે, પામ્યા ભવ જલ તીર.
 યાંથી સમકીત પુરસીયું, ત્યાંથી ગણીએ તેહ;
 ૨ વીમળ પંડીત તણો, જ્ઞાન વીમળ ગુણુ મેહ.

૬

૧ અરીહંત દેવ, પ્રભુમીને ભાવે;
 ૭ ગુણુ સમરતાં, દુઃખ દોહગ ભાવે.
 ગુણુ છત્રીસ, પંચવીસ ઉવગાય;

સતારાંશ ગુણ સાધુના, જપતા સુખ થાય.

૨

આગ્રોતર સય ગુણ મળાએ, એમ સમરો નવકાર;

ધીર વીમળ પંદીત તજો, નય પ્રણમે નીત સાર.

૩

૧૭

નહસમે બાળ ઘરો ઘણા, પ્રાણમ મનરે અણદં;

ધન વેળા ધન તે ઘડી, નિરખુ પ્રભુ સુખચંદં.

૪

રિખળ અગ્રત સભવ બસા, અભીનદન પંદુ;

નુમતી પદમ પ્રભુ જનવરા, શ્રી સુપાસ જનંદુ.

૨

નદ પ્રભુ નવધી નમુ, શીતળ શ્રેયાંસ;

સાચ પુત્રા વીમળ પ્રમુ અનંત ધર્મ જણંદ.

૩

સાંતી કૃત્યર જનવરા, એ તણ ચક્રી કહીજે;

મતી મૌનનુવત પ્રભુ, તમી તેમ જણંદ.

૪

પાશ્વ વાંઝ નીત્ય વંદીએ, એના જનરે આવીશ;

સાગ વામળ સુરી પ્રણમતાં, નીત હોય જગીસ.

મંદીરસ્વણીજાં ચૈતવંદનો.

શ્રી સીમંદીર વીતરાગ, ત્રીભુવન તમે કપગારી;

તે શ્રયાંસ ખીતા કૃષ્ણ અહુ જોખા તુમારી.

ધન્ય ધન્ય માતા સતકી, જેજે જ્ઞયો જયકારીજ;

પ્રપભ લંકન વીરાજ માન, વદે નર નારી.

અનુષ પાંચમે દેહીએ, સાદીએ સોવન વાન;

કીરતી વીજય કિશોરનો, વીનય ધરે તુમ ધ્યાન.

૨

શ્રી સીમંદીર જયધણી, આ ભરતે આવો;

કરણાવંત કરણા કરી, અમને વંદાવો.

સકળ બકત તુમે ધણીએ, જો હોવે અમનાથ;

બયોભવ હુણું તોહરો, નહીં મેહુ હવે સાથ,

સયલ સંજ છંડી કરીએ, આરીત લેછમું;
પાય તુમારા સેવીને, સીવ રમણી વરસું.
એ આળગો મુજને ઘણાએ, પુરો શ્રીમંદીર દેવ;
મહાં થકી હું વીનવું, અવધારો ગુણ ગેલ-

૩

શ્રીમંદીર પરમાત્મા, શીવ સુખના દાતા;
સુખલવે વિજયે જ્યો, સર્વ જીવના ત્રાતા.
પુર્વ વિદેહ પુરગીરી, નયરીએ સોદે,
શ્રીશ્રેયાંસ રાગ તીહાં, ભવીયાણના મન મોદે.
ચક્ર સુખ નીર્મળ લદી, સતકી રાણી માત,
કુંચુ અરીજન અંતરે, શ્રીમંદીર ગ્યામી જાત
અનુક્રમે પ્રભુજી જન્મીયા, વય યોગ્ય આપે,
માત પીતા હરખે કરી, રક્ષમાળી પરજાપે.
ભોગવી સુખ સંસારના, સંજમ મન લાવે,
મુનીસુવ્રત નમી અંતરે, દીક્ષા પ્રભુ પાવે.
ધાતી કર્વેનો ક્ષય કરી, પામ્યા કેવળ નાણ,
સીખબ લાંછન સામતા, સર્વ જાવના જાણ.
ચોરાશી પ્રભુ ગણધરા, મુનીવર એકઠા દોડ,
જાણ ભુવનમાં જેવતાં, નદી કોઈ એની જેતડ.
ન લાખ્ય કલ્યા કેવળી, પ્રભુજીને પરિવાર;
ક સમય તણ કાળના, જાણે સર્વ વિચાર,
પેદાણુ જીનાંતરે, થાશે જીનવર સિંધ;
વિજય ગુર પ્રભુમતાં, સુખ વાંછીત ફળ લીધ.

વીજનું વૈતવંદન.

તમે જણે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભીનંદન,
આ તે પ્રભુ, ભવ દુખ નિકંદન.

દુર્વિધ ધ્યાન શુભ પરિહરે, આદરે દોય ધ્યાન;	
ધમ પરકાસ્યું સુમતિ જીને, તે ચવિયા બીજ દીન.	૨
દોય બધન રાગ દેશ, તેહને ભવિ બજીએ;	
મુજપરે સીતલજિન કહે, બીજ દીન શિવ બજીએ.	૩
જીવાજી પદાર્થનું, કરે નાણસુખલુ;	
બીજ દીને વામુપુજ્ય પરે, લલો કેવળ નાણ.	૪
નિશ્ચય નય વ્યવહાર દોય, એકાંત ન શ્રદીએ;	
અરજી બીજ દીને ચલી, ધમ જીન આગળ કહીએ.	૫
વર્તમાન ચાવીસીએ. ધમ જીન કહ્યાણ;	
બીજ દીને કેઇ પામીયાં, પ્રભુ નાણુનિવાણ.	૬
એમ અનંત ચાવીસીએ, દુઆ બહુ કહ્યાણ;	
જીત કિતમપદ પદમને, નમતાં દોય સુખ ખાણ.	૭

જ્ઞાનપાંચમનું ચૈતવંદન.

ત્રાગટે બેઠા વીર જીન, ભાળે ભવિજન આગે;
 ત્રીકર્ણપુર્યું ત્રીહુ લોકજન, નીસુજો મન રાગે.
 આરાધા બક્ષી ભાતમે, પાંચમ અણુઆળી;
 જ્ઞાન આરાધન કરણે, એહજ નિથી નીલાળી.
 જ્ઞાન વિના પસુ સરિખા, જાણી એણે મંસાર;
 જ્ઞાન આરાધનથી લલો, સિવપદ સુખ શ્રીકાર.
 જ્ઞાનરહીત ક્રીયા કહી, કાંસ કુશુભ ઉપમાન;
 લોકા લોક પ્રકાસકર, જ્ઞાન એક પરધાન.
 જ્ઞાની સાસા સાસમે, કરે કર્મનો બેહ;
 પૂર્વ કોડી વરસા લગે, અજ્ઞાનને કરે તેહ.
 દેશ આરાધન ક્રીયા કહી, સર્વ આધારક જ્ઞાન;
 જ્ઞાન તણો મહીમા ધણો, અંગ પાંચમે ભગવાન.
 પંચ માસ લઘુ પંચમી, ભવ જીવ ઉત્કૃષ્ટી;

પચ વરસ પંચ માસની, પંચમી કરો શુભ વહી.
 એકાવનહી પચનોએ, કાકિસગ લોગસ કરો;
 ઉજમાજું કરો ભાવશું, ટાળે ભવ કેરો.
 છાણીપેરે પંચમી આરાધીએએ, આજી ભાવ અપર;
 વરહત શુભ મંજરી પરે, રંગ વિજય લહો સાર.

અષ્ટમીનું ચૈતવંદન.

મહાસુદી આદિમને દીને, વિન્યા મૃત જાયો;
 નેમ કાગળ સુદી આદમે, ચંભવ ચવી આવ્યો.
 ચંતર વદની આદમે, જનમ્યા રૂપમ ઇણુંદ;
 દિક્ષા પળ એ દીન લાગી, દુઆ પ્રથમ મુનીચદ.
 માધવ સુદિ આદિમ દીને, આદ કર્મ કર્યા દુર;
 અભિનંદન આથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપુર.
 એદિજ આદમ ઉજળી, જનમ્યા સુમતિ ઇણુંદ;
 આદ જાતિ કગશે કરી, નહવરાવે સુર મંદ.
 જનમ્યા જેદ વદી આદમે, મુનીસુવત સ્વામી;
 નેમ અશાઠ સુદી આદમે, આષ્ટમી ગતા પામી.
 શાવળ વદની આદમે, નેમી જનમ્યા જગ ભાણ;
 તીમ શાવળ સુદી આદમે, પાસછનો નીરવાણ;
 ભાદરવા વદી આદમ દીને, ચવીયા સ્વામી સુખાસ,
 જન વિતમ પદ પદમને, સેઆથી રીવ વાસ.

एकादशीનું ચૈતવંદન.

ન નાયક વીરજી, પ્રભુ કેવળ પાયો;
 ચતુરવીધ થાપવા. મહાસેન વન આયો.
 રીત એકાદશી, સોમજ, દીજ યસ;
 આદે મળ્યા, એકાદશ વિસ.
 ચક્રશુભા, તેહનો પરીવાર;

વેદે અર્થે અવજો કરે મન અભિમાન અપાર.	૩
જીવાદિક સર્મે હરીએ, એકાદશ ગણધાર;	
ત્રીરે થાપ્યા વંદીએ, જન શામન જ્યકાર.	૪
મહા જન્મ અર મહી પાસ, પર ચરણ વિલાસી;	
રીખવ અજીત મુમતિ નમી, મહી ધન ધાતી વિલાસી.	૫
વદન પ્રભુ શીવપાસ પાસ, ભય ભવનાં તોડી;	
એકાદશી દીન આંખણી, રીધ સુવર્ણી જોડી.	૬
દશ ખેત્ર તીલું કાળનાં, ત્રણું કલ્યાણ;	
ચરણ અગીઆર એકાદશી, આરાધ્યા વરનાણ.	૭
અગીઆર અંગ વખાવીએ, એકાદશ પાદો;	
પદાણી વાણી વીડણી, મમી કામળ કાદો.	૮
અગીઆર અવતર છાંવાજો, વંદા પડીમાં અગીઆર;	
ખીમા વિજય જનસાગરો સફળ કરે અવતાર.	૯

મોહોટાં સ્તવનો.

શ્રી સિદ્ધાચળનાં સ્તવનો.

દોહરો.

અવેદુ ઝગલું બરે, શેત્રંગ સર્મે જોલ;	
રીખવ કંઈ ભવ કોડનાં, કર્મ અપાંચ નેલ.	૧
શેત્રંગ સર્મે ત્રીરથ નહી, રીખવ સમા નહી દેવ;	
ગૌતમ સરખા ગુરૂ નહી, વર્ણી વંદુ તેલ.	૨
સીદ્ધાચળ સમરૂ સદા, સોરઠ દેશ મોઝાર;	
મનુષ જનમ પામી કરી, વંદુ વાર હજાર.	૩
સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચડ્યો ગદ ગીરનાર;	
શેત્રંગ નહી નાહ્યો નહી, એનો એજે ગયો અવતાર.	૪
શેત્રંગ નદીમાં નાહાને, મુખ આંધ્રી મુખકોશ;	
દેવ જુગારી પુછ્યો, આણી મન સંતોષ.	૫

જગમાં તીરથ દો વડા, સેત્રુંજ્ય ગીરનાર;
 એક ધડ રીખવ સમોસરયા, એક ધડ નેમકુમાર.
 સિદ્ધાચળ સિદ્ધિ વરયા, બ્રહ્મી મુનીલીંગ અનંત;
 આગે અનંતા શીઘસે, પુનને બચી ભગવંત.
 સેત્રુંજ્ય ગીરી મંડળો, માઝ દેવીનો નંદ;
 જગલ્લા ધરમ નિવારકો, નમો યુગાદી છણુંદ.

સ્તવન ૧.

આખડીએરે આજ શેત્રુંજે દીડોરે,
 સવા લાખ ટકાનો દહાડોરે, લાગે મન મોડોરે;
 સફળ થયોરે મારા મનનો વિમાયો, વાલા મારાભવનો સંસય ભાગ્યોરે;
 નરક ત્રીજાંચ ગતિ દુર નીવારી, ચરણે પ્રભુજને લાગ્યોરે,
 સેત્રુંજે દીડો રે આશ્ચર્યી.

માનવ ભવનો લાહો લીજે, વા દેહડી પાવન કિંજેરે,
 સોના રૂપાને ધ્રુવડે વધાવી, પ્રેમે પ્રદક્ષિણા દિજેરે. સેત્રુંજે. ૧
 દુધડે પખાળીને, કેસર ગોળો, શ્રી આદેશ્વર પુંજ્યા રે.
 શ્રી સિદ્ધાચળ નયણે જનતાં, પાપ મેવાસી ધુન્યારે. સેત્રુંજે. ૨
 શ્રી મુખે મુધમા સુરપતી આગે, વા. વીરજન એમ જોડેરે.
 તણ્ય ભુવનમાં તિરથ મોટું, નહીં કામ સેત્રુંજ તોડેરે. સેત્રુંજે. ૩
 છંદ સરીખા એ તીરથની, વા ચાકરી ચીતમાં ચાહુંરે;
 કાયાની તો કાયર કાઢી, સુરજ કુંડમાં નાહુંરે. સેત્રુંજે. ૪
 કોકરે શ્રી સિદ્ધમેત્રે વા. સાધુ અનંતા સિધારે;
 તે માટે એ તીરથ મોટું, ઉદ્ધાર અનંતા કીધારે. સેત્રુંજે. ૫
 નાબીરાયા સુત નજરે જોતાં, વા મેહ અતીરસ વુડ્યા રે;
 ઉદ્ધરત કહે આજ મારે પોતે, શ્રી આદેસર તુડ્યારે. સેત્રુંજે. ૬

સ્તવન ૨.

માઝ મનમોહુરે શ્રી સીદ્ધાચળેરે,

માર મન મોહુરે શ્રી વિમળા ચળેરે;

દેખીને હરખીત હોય. વિધીશું કિન્હરે જગ્યા એહનીરે

ભવ ભવનાં દુઃખ જાય.

માર૦ ૧

પયમે આરેરે પાવન કસળેરે, એ સમો તિરથ ન ધાય;

મોટો મહીમારે જગમાં એહનોરે, આ ભરને અહીંયાં જોય. માર૦ ૨

એણે ગીરી આગ્યારે જનવર ગણધરાયે, સિદ્ધ્યા સાધુ અનંત;

કઠણ કરમ પણ એ ગીરી કરસતાંરે, હોવં કરમની શાંત. માર૦ ૩

જૈન ધર્મ તે સાચા જાણીનેરે, માનવ તિરથ એ રતંય;

સુરનર કીંતર નૃપ વિદ્યાધરાયે, કરતા નાટારંગ.

માર૦ ૪

ધન ધન દલાડારે ધન વેળા ધરીરે, ધરીએ રૂઢ્ય મોહાર;

જ્ઞાન વિમળમુરી ગુણ એના ઘણાંરે, કહેતાં ન આવે પાર માર૦ ૫

સ્તવન ૩. *

સેવગર તું સીદ્ધને આવ્યો.

એ દેશી.

આવો ગીરી સીદ્ધાયણ જાઝ્યે, પાપ હરી નીરમલ થઈએ;

ક્રમતી કદાગરને તજ્યે, આવો ગીરી સીદ્ધાયણ જાઝ્યે.

૧

ગારણુ તીરથ દેઠ કહીએ. થાવર જગમને લાડીએ.

લોકોતરને નીત ભજ્યે.

આવો ૨

વરમપદ અલવાણે પયચરીએ, પુન્ય ઘાણું લાભ ભરીએ;

સીધ અનંતા કાંકરીએ.

આવો ૩

સોના રૂપાને કુલે, મુગતાદળ અમુલ્ય મુલે.

પુંજને નામ નહી ભુલે,

આવો. ૪

થડિએ ગિરીવર અનુક્રમે, અંતર ધ્યાન રશે રમીએ;

મારદેવ નંદને નમીએ.

આવો. ૫

રાયણ હેઠળ જનસયા, પુરવ નવાણું ઈયાં આયા;

લણી લણી તસ પ્રણમ પાયા,

આવો ૬

સુરજ કુંડમાં જઈ નાહાશું પેરણ ખીરોદક આધું.

આંગી રચી જન ધુણુ ગાણું.

આવો ૭

તીરથ દરશને ફરીએ, જોગ ઉપાધી દુરે કરીએ;

લાભ અનતો એએ ગીરીએ.

આવો ૮

ગામની જોગદરથી આવે, સઘની સંઘવાણુ મન બાવે;

જન ગુણ માળા કરે હાવે.

આવો ૯

આગળાંસે પીઠાતેર વરસે, ઉજળ પોસની છાં દીવસે.

જનવર ભેટી મન ઉલાસે.

આવો ૧૦

વેવડી નદન અનુસરીએ, ઉલખા જોગે જળ ભરીએ;

નીવસલા કાલસગ ધરીએ.

આવો ૧૧

ભાવે દુગ્ધ ચીત લાપાં, શીધવડની શીતલ છાયા;

પાણું માવડલી માયા.

આવો ૧૨

ત્રીમુલાચલ કરમે પ્રાણી, જન બનીકે હોવે નાણી;

રીખવ કંઈ વરે શીવ રાણી.

આવો ૧૩

સ્તવન ૪.

ત્રીમલાચલ ત્રિમલા પ્રાણી, શીતલ તરું છાયા હરાણી;

અવ વેધક કચન ખાંણી, કહે દંડ મુજો દંદ્રાણી સ્નેહીશંત,

ચક્રદ ખેત્રમાં તીરથ નદી એવા, સનેહી શંત એ ગીરી સેવા,

ખતની પાળી ઉલસીએ, છાં આક્રમ કાયા કશીએ;

માદમલના સામા ધરીએ, ત્રીમલાચલ વગે વશીએ;

સ૦ ચ૦

અન્ય થાનક કમે ગે કરીએ, તે લીમગેરી હેલ દરીએ;

પાછળ પગ્ગલા ફરીએ, ભવગળથી હેલા તરીએ,

સ૦ ચ૦

નીવ મદીર ચડવા કાળે, મા પાનની પાતી ખીરાળે;

ચડતાં સમ કીરતી જાળે, દુર બવીઆં બવ્યથી જાળે.

સ૦ ચ૦

પાંડવ પમુલા કંઈ સંતા, આદેસર દયાન ધરંતા;

પરમાતમ ભાવ બળંતા, સીધાચળ શીધ અનંતા.

સ૦ ચ૦

ખટમાસી દયાન ધરાવે શુક રાજનું રાજ તે પાવે;

બહીતર શત્રુ હરાવે, સેત્રાંને નામ ધરાવે.

સ૦ ચ૦

પ્રાણી દયાને બળે ગીરી જાઓ, તીર્થકરં નામ નહી કાઓ;

મોહરાયને લાગે નમાયે, શુભવીર વીમલગીરી સાચો.
સ્નેહી સંત એ ગીરી સેવો.

સં ૨૦ ૧૬

સ્તવન ૫

આવો સખી સિધાયણ જમએ, ગીરીવર ભેટી મુખ લહીએ. જો જન
આણુ શું રહીએ. આંગે સખી સિધાયણ જમએ. સિધ અનંતાનો હામે,
એવી જનવરની વાણુ.

જાણે આગમના જાણુ,

આંગે, ૧

એ ગીરીના મુખ કહું કેતા. પાર ન પામે કેવળી લેતાં;

કોડ પુરવ દેશના દેતાં.

આંગે. ૨

સંઘવી પ્રેમાશ્ર આવે, રાજનગરનો સંઘ લાવે;

જનના નવાણું કરે ભાવે;

આંગે ૦ ૧

જનના નવાણું કરે ભાવે, એવા અવસર શ્રી નાવે;

આતમ શીવપુરમાં જાવે.

આંગે ૦ ૫

જનનાની દુશો છે ભારી, લાગી અનુભવની તાળી;

ગીરીવર દરિયન બહીલારી.

આંગે ૦ ૬

અડરસે સત્યાશી વરશે, ગારી ગુણ ગાયા મન દરશે;

મણી ઉઘ્યોત ગીરી ગુણ ગણશે.

આંગે ૦ ૧૭

સ્તવન ૬

શ્રીરે સિદ્ધાયણ ભેટવા, મુજ મન અધિક ડિમાયો;

રીખવ પુજ કરી, લીજ ભવ તણો લાહો.

શ્રીરે ૦ ૧

મણીમય મુરત રખબની, એનીપાએ અભીરામ;

જુવન કરાવ્યાં કનકનાં, રાખ્યાં ભરતે નામ.

શ્રીરે ૦ ૨

મેમ વિના તેવીસ પ્રભુ, અવ્યા શીઘક્ષેત્ર જાણી;

સેતુંજ સમો તીરથ નહો, બોલ્યા શ્રી મંદીર વાણી.

શ્રીરે ૦ ૩

પુરવ નવાણું સમોસર્થો, સ્વામી શ્રી રીખલ જણુંદ,

રામ ખાંડવ મુર્તિ મયા, પામ્યા પરમાનંદ.

શ્રીરે ૦ ૪

પુરવ પુન્ય પસાડિએ, પુંડરીક ગીરી પાયોઃ
કાંતીવિજય દરખે કરી શ્રી સિધાચળ ગાયો.

શ્રીરે. ૪

સ્તવન ૭

સીધાચળ ગીરી ભેટયારે, ધન્ય ભાગ્ય અમારાં
એ ગીરીવનના મહીમા મોટા, કહેતાં ન આવે પાર;
ગયળુ ગામવ સમેસયા સ્વામી, પુરવ નવાણું વારારે. ધન. ૧
મુળ નાયક શ્રી આદી છનેશ્વર, આમખ પ્રતીમા ચાર;
અષ્ટ ધરવસુ પુર્વે ભાવે, સમકીત મુક્ત આધારે. ધન. સિ-
આવ ભગતશું પ્રભુ ગુણુ ગાતાં, અપના જનમ સુધાર;
જનના કરી ભવિજન શું ભાવે. નરગતી દુરગતી વારારે. ધન. સિ-
દુર દેશાંતરથી હું આવ્યો, શ્રવણુ અણી ગુણુ તોસ;
પતીત કિધારોનં વિરહ તુમારો, એ તીરથ જગ સારારે. ધન. ૪
અદારસં ત્યારી માસ અશાડો, વદ આદમ ભોમવારા;
પ્રભુકે ચરણુ પસાયથી સંઘમાં, જેમાગ્નન પ્રભુ પ્યારારે. ધન. ૬

સ્તવન ૮

કચર ગભારો નજર દેખતાંજી એ દેશી.
સમકીત દારગભારે પેસતાંજી; પાપ પડલાં મયાં દુરરે;
મોહન મરદેવીનો લાડણોજી, દીડા મીડા આનંદ પુરરે. ધન. ૧
આયુ વરજીત સાને કરમનીજી, સાગર ડ્રોણ કોડી હીજરે;
સ્થાતી પદમ કરણે કતીજી, વીર્ય અપુરવ મોધર લીધરે. સમ. ૨
બુંગલ ભાખી આઘ કખાયનીજી, મીથ્યાત મોહની સાંકલ સાથરે;
બાર બિઘાડ્યાં શમ સંવેગનાજી, અનુભવ ભવને બેડો નાથરે. સ. ૩
તારણુ બાંધ્યું જીવ દયા તણુંજી, સાથીઆ પુરા સરધા રૂપરે;
રૂપ ઘટી પ્રભુ ગુણુ અનુમોહનાજી, ધીમુણુ મંગળ અનુપરે. સ. ૪
સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી, કેસર ચાંદન ઉત્તમ ધ્યાનરે;
આનંદ ગુણુરૂપી અગમક મહમહેજી, પંચાસર કુસમ પ્રધાનરે. સ. ૫

ભાવ પુંજીએ પાવન આતમાણ, પુંજી પરમેશ્વર પૂજ્ય પત્રીતરે;
કારણ જંગે કારણ નીપજેણ, ખીમા વીજવણન આગમ રીતરે. સ્વાં ૬

સ્તવન ૯.

સ્વામીજી મુજને સિધાચળ લેઈ ચાલ, લેઈ ચાલ લેઈ ચાલરે;

સ્વામીજી મુજને સિધાચળ લેઈ ચાલ.

વીજળ ન કશી કારે વાલમા, કાણે દીડી છે કારરે. સ્વાં ૧

ધોવા બંદર જઈ કરીરે વાલમા, મળીયા મેયર દેશે સાથરે. સ્વાં ૨

પાસીતાણે નગરે, જઈ કરી વાલમાં, સકળ થઈ મૂળ આસરે. સ્વા. ૩

ગીરી દેખી કોચન દર્યાં વાલમા, સકળ થયો અવતારરે. સ્વાં ૪

બચાં દેગે આદીનારે વાલમાં કમળે દરવારે, સ્વાં ૫

સુરજ કુંડમાં નાંદી કરીરે વાલમા, પેલેરવા બંદર ચીરે. સ્વાં ૬

કેશર ચદન ઘણી ઘણારે વાં પુજવા આદી છબુંદરે. સ્વાં ૭

શુરનર જન મેવા કરેરે વાલમા, ચમર લાગે કાંદરે. સ્વાં ૮

કેં કોશા હીમનારે વાલમા, કંઈ નવસર હારરે. સ્વાં ૯

બાંધે બાબુબંધ મેરખારે વાલમા, વીજાવટ ટીકક જડાવરે. સ્વાં ૧૦

મુજનક મુગટ હીરે જડયોરે વાલમા, કાંતે કુંડળ સારરે. સ્વાં ૧૧

કીરતી વીજ્ય કિચ્છયનોરે વાલમા, લાજે મંગળ માળરે. સ્વાં ૧૨

સ્તવન ૧૦

મનના મનોરથ સર્વી ફળ્યારે, સીધ્યા વંચીત કાજ; પુજેં ૦

પ્રાય એ તીરથ સાસ્ત્રનોરે, બવળળ તારવા બજ. મુજેં ૧

મળી માણેક મુગતા રંગેરે, રંગત કનકનાં યુગ; પુજેં ૦

કેશર ચદન ઘણી ઘણારે, ખીજ વસ્તુ અમુગ. પુજેં ૨

છંડે અંગે ઘણીઓરે, આહમે અંગે બાખ; પુજેં ૦

સારાવડી થઈને વસ્તુઓરે, એ આગમની સાખ. પુજેં ૩

વીમળ કરે બની લોકરે એ, તેને વીમળાચળ બાણ. પુજેં ૦

સુક રાજથી નિસ્તર્યો એ, શેતરૂંજ્ય મુલુ માણ. પુજેં ૪

પુંડરીક ગણધરથી થયોરે, પુંડરીક ગીરીગુણુ ધામ;	પુર્વે ૦
સુરતર કત એમ બળીએરે, કિતમ એકવીસ નાણુ.	પુર્વે ૦ ૫
એ ગીરીવરના ગુણુ ઘણુએ, નાંખીએ નવી કહેવરાય;	પુર્વે ૦
ખાણે પાણુ કહી નહી શકે એ, મુગદ ધુડને ન્યાય.	પુર્વે ૦ ૨
ગીરીવર દરશન નવી કયો એ, તે રહયો ગરભાવાસ.	પુર્વે ૦
નમન દર્શન પ્રશન કર્યો એ. પુરે મનની આશ.	પુર્વે ૦ ૭
આજ મહોદય એ લહ્યો એ, પામ્યો પ્રમોદ રસાળ;	પુર્વે ૦
માગી લિલોત ગરી શેવતએ, ઘેર ઘેર મંગળ ગાળ.	પુર્વે ૦ ૮

સ્તવન ૧૨.

(એ ઈચ્છાને એકમેલારે, કામળગારે કાનુંડા. એ દેશી.)

સિદ્ધાચળ શિખરે દીવારે, આદીશ્વર અવમેલો છે.

બળે દર્શન અમત પીવારે, આદીશ્વર અવમેલો છે.

શીવ સોમજશાની લહારે, આ ૦ તેર કોડી મુની પરિવારે,

આ સિં ૧ કરે શિવ સુંદરીનું આણું રે, આ. નારદજી લાખ એ કાણુંરે; આ. વમુદેવનો નારી પ્રસિદ્ધીરે, આ. પાંત્રીસ હજારે તે સિધરે આ સિં ૨ લખ આવનને એક કોડીરે, આ. પંચાવન સહસ્રને બેઠીરે. આ. સાતમેં સીત્યોતર સાધુરે. આ. પ્રભુ શાંતી ગામાસુ કીધુરે આ. સિં ૩ ત્રણ એ વશિયા શિવ નારીરે, આ. ચૌદ સહસ્ર મુની દમિ તારીરે આ. પ્રદુન્ન પીવા અચંભીરે, આ. ચૌઆલીસમેં પૈદરભીરે આ. સિં ૪ થાવ વચ્યાપુત્ર હજારરે, આ. શુક પરિવાજક ધારેરે આ. શેલગ પણ સત્ય લિખ્યાતેરે આ. શુભદ્ર મુની સત્યસાતેરે, આ. સિં ૫ બવ તરીયા તિણે બવ તારણુરે, આ. ગજચંદ્ર મ્હોદક કારણુરે આ. સુરકાંત અચળ અભીનંદરે આ. સુમતિ શેષ બય કંદોરે, આ. સિ ૬ ઇલાં મોક્ષ ગયા કેછ કોડીરે, આ. અમતે પણ આશા મોટીરે આ. સરધા સવજે ભરીયોરે, આ. મેમોટા દરીયો તરીયેરે આ ૦ સિં ૭ સરધા વીણુ કુણુ ઇલા આવેરે આ ૦ લખુ જળમાં કિંમતે નાવરે આ ૦ તિણો હાથ હવે પ્રભુ ઝલોરે, આ ૦ શુભ વીરને હૈડે વહાલારે આ ૦ સુ ૦ ૮

સ્તવન ૧૨.

ઢળ--તોરણ આઠ ક્યું ચલરે. એ દેશી.	
ભરતને પાંદે ભુપતીરે, સિદ્ધિ વરયા ઢણે ઠમ, સલુણાં.	
અમરખ્યાતા તિલાં લગેરે, હુંઆ અજીતજીન રાત્ર સલુણા.	૧
જિમ જિમ એ ગીરી ભેટીએરે, તીમ તીમ પાપ પલાય. સં	
અજીત જીતેશ્વર સાલીગોરે, આમાસુ રહી જાય.	સં ૭૦ ૨
સાગરમુની એક કોડીમુરે, તોડયા કર્મના પાસ.	સં
પાંચ કોડી મુની રાજ વરયુરે, ભરત લલ્યા શીવ વાસ.	સં ૭૦ ૩
આદીશ્વર કિપગારથારે, સત્તર કોડી સાથ.	સં
અજીતસેન સિધાં ચળેરે, જાણેા શીવ વહુ હાથ.	સં ૭૦ ૪
અજીતનાથ મુની ચેત્રનીરે, પુનિગે દશ હજાર.	સં
આદીત્ય વસા મુકિત વસ્યારે, એક લાખ અણગાર.	સં ૭. ૫
અજરામર ખેમા કરેરે, અગર કેત ગુણકં.	સં
મહમ પત્ર શીવ કરેરે કર્મ ક્ષય તમે કંદ	સ. ૭. ૬
રાજ્ય રાજેશ્વર એ ગીરીરે, નામજે મંગળ રૂપ.	સં.
ગીરીવર રજતરં મંજરીરે, શીશ ચઢાવે ભુપ સલુણા.	સ. ૭. ૭
દેવ જુગાદી પુજારે, કર્મ હોવે ચક્રચુર;	સલુણા
શ્રી શુભવીરને સાલીઆરે, રહેજે લખડા લગુર.	સલુણા. ૭. ૮

સ્તવન ૧૩.

ઢળ રાગ પુરવી. ઘડી ઘડી સાંભરે સાંતી સલુણાં. એ દેશી.	
ગીરીવર દરસન યરદા પાવે, પુરવસંચિત કર્મ ખપાવે.	ગીરી.
રીખબ જીતેશ્વર પુજા રચાવે, નવ નવ નામે ગીરી ગુણ ગાવે.	ગી.
સહસ્ર કમળને મુકિત મિયલગિરિ, સહાયજી સત કુટ કહેવે.	ગી.
ઢંક કદમને કોડી નીવાસો, લોહીત્યત્તાળ ધ્વજ સુર ગાવે.	ગિ. ૨
ઢંકદીક પંચ કુટ સજીવન, સુરનર મુની નામ થપાવે. ૨	ગિ.
રથભુખાણુ જડમુટી ગુણજો, રસકૂપીકા ગુર ધહાં ખતાવે.	ગિ. ૩

જગ પુન્યવંતા પ્રાણી પાવે, પુન્ય કરણુ પ્રભુ પુન્ય રચાવે, ગિ.
 હસ કોટી શ્રાવકને જમાડે, દેવ તિરથ જત્રા કરી ચાવે. ગિ. ૪
 તેથી એક મુની દાન દિયંતા, લાભ પ્રણે સિદ્ધાચળ પાવે. ગિ.
 અંદ્રશેખર નિજ ભગનીચુ ભોગી, તે પણ એ ગિરી મોક્ષે જાવે. ગિ. ૫
 નાર ભયરા નર પરદારા, દેવ ગુરુજન ચોરી ખાવે. ગિ.
 ચેત્રી કરતકા પુત્રમ જત્રા, તપ જપ ધ્યાનથી પાપ ખાવે. ગિ. ૬
 રાખ્યભમેન જન આદે અસખ્યા, તીર્થેકર મુકિત મુખ પાવે. ગિ.
 શીવ વડુ વરવા મંડપ એ ગીરી, શ્રી ગુભવીર વચન રસ પાવે. ગીરીવર
 દશા વીરવા પાવે.

શ્રી તીર્થમાળાનું સ્તવન.

સેત્રાંજે રીખભ સમોસરયા, ભલા ગુણ ભરયારે.
 સીધ્યા સાધુ અનંત, તીરથ તે નમરે.
 ત્રાણ કલ્યાણક તીર્થાં થયાં મુગતે ગયારે,
 નેમીસર ગીરનાર. તીરથ૦ ૧
 અષ્ટાપદ એક દેહરો ગીરી સંદેશરે;
 ભરતે ભરાવ્યાં ખીયા. તીરથ૦ ૨
 આમુ ચોમુખ અતી ભલો, ત્રીભુવન તીર્થારે,
 વીલમ વસે વસ્તુપાલ. તીરથ૦ ૩
 સમેત સીખર સોદામણો, રણીયામણારે;
 સીધ્યા તીર્થેકર વીસ. તીરથ૦ ૪
 નગરી ચંપા નીરખીએ, હર્ષદે હરખીએરે,
 સીધ્યા શ્રી વાસુપુન્ય. તીરથ૦ ૫
 પુરવ દીશા પાવાપુરી, રીધે ભરીરે;
 મુગતિ ગયા મહાવીર. તીરથ૦ ૬
 નેસવમેર મહારીએ, દુઃખ વારીએરે;
 અરીહંત ખીખ અનેક. તીરથ૦ ૭

પાંકાનેરજ વંદીએ ચાર નંદીએરે;
હરિદંત દેરાં આઠ.

તીરથ ૦ ૮

સારીસરો સંખેસરો. પંચાસરોરે;
ફલોધી ધંબણ પાસ.

તીરથ ૦ ૯

અંતરીક અળવરો, અમીઝરોરે;
હરાવલો જગનાથ.

તીરથ ૦ ૧૦

ત્રીપાઠ્ય ત્રિપદ દેદરો વનરા કંદારે,
નાણકપુર સહેર.

તીરથ ૦ ૧૧

નાડલાખ બદલો, ગોડીસ્તવોરે;
આવરકાળિ પાસ.

તીરથ ૦ ૧૨

નંદીશરાં દેદરાં આવન બતારે;
અચક કુંડલ ચ્યાર ચ્યાર.

તીરથ ૦ ૧૩

નારવતી અસાવતી, પ્રતીમા છતીરે;
અવર્ગ મૃત્યુ પાતાવ

તીરથ ૦ ૧૪

તીરથ ખત્રા ધૂળ તીલો, લોખ્યો મુજ ધંદારે
સમયસુંદર કહે એમ.

તીરથ નો સમુરે. ૧૫

ગીરીના તિથિ સ્તવન.

નોરણધી રથ ફેરી ચાત્યરે.

પ્રીતમજી.

આઠ ભવની પ્રીતકી તોડી તંત.

મારા પ્રીતમજી.

નવમે ભવ પણ નેહ ન આણ્યો મુજરે.

પ્રીતમજી.

તો શે કારણ એટલે આવવું તુજ;

મારા પ્રીતમજી.

એક પોકાર સુણી તીરથચનો ધમરે.

પ્રીતમજી.

મુકો અખળા રોતી પ્રભુજી કીમ.

મારા પ્રીતમજી.

ખટ હવના રખવાલામાં સીરદારે.

પ્રીતમજી.

તો કેમ વીલવતી સ્વામી મૂકો નાર

મારા પ્રીતમજી.

શીવ વધું કેર એવું કેવું રૂપરે.

પ્રીતમજી.

મુજ મુકીને ચીતમાં ધસી જન ભુપ.

મારા પ્રીતમજી.

જીનજી લીએ સદસાવનમાં વ્રત ભારરે.	પ્રીતમજી.
ઘાતી કરમ ખપાવીને નીરધાર,	મારા પ્રીતમજી.
દેવળ રીધી અનંતી પ્રગટ કીધરે.	પ્રીતમજી.
જનણી રાગુલ પ્રતીજ્ઞા લીધ,	મારા પ્રીતમજી.
જે પ્રભુજીએ કીધું કર્યું તેહરે	પ્રીતમજી.
એમ કહી વરતધર થઈ પ્રભુ પાસે જોડ	મારા પ્રીતમજી.
પ્રભુ પહેલાં નીજ સોક્યનું જોવા ફરે	પ્રીતમજી.
દેવળ જ્ઞાન લાહી થઈ સીદ્ધ સ્વરૂપ.	મારા પ્રીતમજી.
શીવ વધુ વરીઆ જીનવર ઉત્તમ નેમરે	પ્રીતમજી.
પદમ કહે પ્રભુ રાખે અવીચલ પ્રેમ,	મારા પ્રીતમજી.

સમેતસીખરજીનું સ્તવન.

જઈને લાલ સમેત સીખર ગીરી ઉપર પાસજી સામળા,	
જીન ભગતે લાલ કરતાં જીન પદ પાવે ટોળે ભવ આખળા.	આંકળું
છલરી પાળી દરસન કરીએ, ભવ સંચીત પાનીક હરીએ;	
નીજ આતમ પુન્ય રમે ભરીએ, જ્ય પુજે લાલ.	૧
એ ગીરવર નીત્ય સેવા કીજે જીભ સીવ સુખદા કરમાં લીજે.	
અધનંદ મુધારસ નીત્ય પીજે, જઈ પુજે લાલ.	૨
જહાં સીવરમણી વરવા આવ્યા, અછતાદીક વીશે જીનરાયા,	
જાહેં સુનીવર જીત સીવ વધુ પાયા, જઈ પુજે લાલ.	૩
તેને એ ઉત્તમ ગીરી જાણો, કરો સેવા આતમ કરી સ્થાણો,	
એ ફરી ફરી નહી આવે ટાંણો, જઈ પુજે લાલ.	૪
તુમ ધન કંચનની માયા, કરતા અસુચી કીની કાયા;	
કેમ તરશે વીણુ એ ગીરી રાયા, જઈ પુજે લાલ.	૫
મઈ શુભ મતી વચન સુણી તાજ, એ ભજે જગગુરૂ આતમ રાજ;	
ગીરી ફરશે ધરી મન સૂચી માજ, જઈ પુજે લાલ.	૬
સંવત્સર સ્ત્રીખી ગજવંદ સમે, ફાગણ મુદી તીજ બુધવાર ગમે;	
ગીરી દરજણુ કર્યા ચીર રમે, જઈ પુજે લાલ.	૭

પ્રભુપદ પદમ તાળી સેવા, કરતા નીત્ય લરીએ શીવ મેવા;
કંઈ રૂપવીજ્ય મૂળ તે હેવા, જઈ પુજે લાલ.

અષ્ટાપદજીનું સ્તવન.!

કુવર ગભારો નજરે દેખતાંજી. એ દેશી
ચક્ર આઠ દસ દોય વંદીએજી, વરતમાન જગદીશરે;
આષ્ટાપદ ગીરી ઉપરેજી, નમતાં વાઘ જગીશરે.
ભરત ભરતપત્ની જીન મુખેજી, કચરીયાં ત્રત આરે;
દર્શન મુક્તિને કારણેજી આવીશ પ્રભુનો. વિહારરે. ચક્ર ૦ ૮
કચપણે ક્રોધ તોગ કચુંજી યોજન એક વિસ્તારરે;
નિજ નિજ માત્ર પ્રમાણ ભરાવીયાજી ઈશ્વરપર ઉપગાર રેચ. ૯
અજ્ઞાતીક અંદા લાગેજી, પત્રિમે પડીમા આઠરે;
અનત આઠે દસ ઉતરેજી, પૂર્વે રીખભ વીર પાઠરે ચક્ર ૦ ૨
રીખભ અજ્ઞાત પૂર્વે રહ્યાજી, રીખભવીર એ પણ આગમ પાઠરે;
આ-મશકિત કરે જત્રાજી, તે ભવ મુક્તિ વરે લાગી આઠરે. ચક્ર ૦ ૩
દેવો અચળો શ્રી સીદ્ધાચળેજી, હુવા અસંખ્ય ઉદ્ધારરે;
આજ દીને પણ એણે ગીરજી, ઝગમગ ચૈત ઉદ્ધારરે; ચક્ર ૦ ૫
રેલેજે ઉત્તર પીણી લગેજી, દેવ મહીમા ગુણ તાખીરે;
પીલની સવાદીક થીર પણેજી, વસુદેવ લીડની સાખરે. ચક્ર ૦ ૬
કે વળી જન મુખ મે સુંખુંજી, એણે વીધી પડાવરે;
શ્રી શુભ વીર વચન રસેજી, ગાયા રીખવ શીવ દાયરે. ચક્ર ૦ ૧૭

આબુજીનું સ્તવન.

ક્રોધ લો પરવત ધુધલોરે. એ દેશી-
આબુ અચલ રળીયામણોરે લોલ, દેલવાડે મનોહાર મુખહારીરે.
વાદલીએ કેસર ઘસ્યુંરે લોલ, દેવલ દીપે આર બ્ધીહારીરે;
ભાવ ધરીને ભંટીએરે લોલ. આંકણી
આર આદશાલ વશ કરીરે લોલ, વીમલ મંત્રીસર સાર, સુ ૦

તેણે પ્રસાદ નીપાળ્યોરે લોલ, રીખવ જગદાધાર.	બ. આ. ૧
તેલ ચૈત્યમાં જીવ વડેરે લોલ, આદરેને છોતેરે.	સુ. ૦
જોલ દોડે પ્રભુ સાંભળેરે લોલ, મોલ ક્યો જીણે જોર.	બ. આ. ૨
દ્રવ્ય ભડી ધરતી ભડીરે લોલ, લીધો દેવલ કાળ;	સુ. ૦
ચૈત તીલં મંગળીકરે લોલ, લેવાં શીરપુર રાજ.	બ. આ. ૨
પંદરસે કરીગરેરે લોલ, દેવી ધરા પ્રત્યેક;	સુ. ૦
નેમ મરદન કારક વળીરે લોલ, વસ્તુપાત્ર એ વિવેક.	બ. આ. ૪
ધારણી વોરણી નીલં કરીરે લોલ, દોડં બને તે પાત;	સુ. ૦
પણ નવી જગએ મુખે કહીરે લોલ, સુર ગૃહ સમ વિખ્યાત.	બ. આ. ૫
પ્રભુ પરસેરે નીપન્યારે લોલ, તે પ્રાસાદ કિતમ;	સુ. ૦
આરધ્રાડી ત્રેપન લક્ષનેરે લોલ, ખરચ્યા દ્રવ્ય હિરરંગ	બ. આ. ૬
દેરાણી જોદાણીના ગોખલારે લોલ, દેખતાં દરખ તે થાય.	સુ. ૦
લાખ અઢાર ખરચ્યારે લોલ, ધન ધન એહની માય.	બ. આ. ૭
સુલનાયક નેમી સરેરે લોલ, જન્મ થકી પ્રમચાર.	સુ. ૦
નીજ સતા રમણી થયારે લોલ, ગુણ અનંત આધાર	બ. આ. ૮
ચારસેને અડસડ ભલારે લોલ, જીવરે બીજી વીશાલ.	સુ. ૦
આજ ભલે મેં ભેટીયારે લોલ, પાપ ગયા પાતાળ.	બ. આ. ૯
રીખભ ધાતુ મયી દેહરે લોલ, એકસા પીસતળી બીજ	સુ. ૦
આમુખ ચૈત્ય જુહારીએરે લોલ, મરધરમાં જોમ અંબ,	બ. આ. ૧૦
આણું કાકિસગીયા તેલમારે લોલ, અગન્યારી જીનરાય;	સુ. ૦
અચલગદે બહુ જીવરારે લોલ, વંદુ તેહના પાય.	બ. આ. ૧૧
ધાતુમયી પરમેસરે લોલ, અદ્ભુત સુખ સ્વરૂપ;	સુ. ૦
આમુખ જીવ વદતારે લોલ, થાએ નીજગુણ ભુપ.	બ. આ. ૧૨
અઢારશેને અઢારમારે લોલ, અમતર વદી ત્રીજ દીન;	સુ. ૦
પાલણપુરના સંઘસુરે લોલ, પ્રણમી થયો ધન્ય ધન્ય.	બ. આ. ૧૩
જોમ સાંતી જગદીસરે લોલ, જગા કરી અદ્ભૂત.	સુ. ૦
જો દેખી જીવ સાંભળેરે લોલ, સેવ કરે પુરહૂત.	બ. આ. ૧૪

ઈમ જનની આપુ તણીરે લાલ, જત્રા કરશે જેલ. સુ. ૭
જન ઉત્તમ પદ પાંમશેરે લાલ, પદમવિજય કહે તેલ- બ. આ. ૧૫

રાણેકપુરનું સ્તવન.

શ્રી રાણેકપુર રણીઆળુંરે લાલ શ્રી આદીસર દેવ. મન મોલ્યુરે:
ઉત્તંગ તોરણ દેવેરે લાલ, નીરખી જે નીત્ય મેવ. મન શ્રી ૧
અવિચીશ માંડપ અહીંસેરે લાલ; અહિમુખ પ્રીતમાચાર: મન. શ્રી.
ત્રીભુવન દીપક દેહુંડેરે લાલ, અહિમુખ સમોવડ નહીં સંસાર. મન. ૨
દેવરી અકરણી દીપતીરે લાલ, માંડયો અદ્વાપદ મેર: મન.
ભલે બુદ્ધારનાં બુદ્ધિરે લાલ, સુતાં ઉઠી સુવેર. મન. શ્રી. ૩
દેશ જનણી રાં દેવરાંરે લાલ, મોટા દેશ મેવાડ. મન.
લાખ નવાળું લગાવીયારે લાલ, ધન ધરણે પોરવાડ. મન. શ્રી. ૪
અરતર ગચ્છદી ખાંતસુરે લાલ, નીરખતાં સુખ થાય. મન.
પાંચ પ્રસાદ પીજત વળીરે લાલ, જેતાં પાર્તીક જનય. મન. શ્રી. ૫
આજ દુતારથ હું થયોરે લાલ, આજ થયોરે આણુંદ; મન.
યાત્રા કરી જનવર તણીરે લાલ, દર ગચ્છું દુખ દૂંદ. મન. શ્રી. ૬
સંવત સાવને છતેરેરે લાલ, માગસર માસ મોવ્તર; મન.
રાણેકપુર યાત્રા કરીરે લાલ, સમય સુંદર સુખદાર. મન. શ્રી. ૭

ચોવિસ તિર્થંકરોનાં સ્તવનો.

રીખવદેવનાં સ્તવન.

મહાવીરેલ ક્ષેત્ર સોલમાળુ, એ દેશી.

જગજીવન જગ વહાલહો, મરદેવીનો નંદલાલરે;
મુખ દાંડ સુખ ઉપજે દરસણુ અતિહી આણુંદ લાલરે; જ. ૧
આંખડી અખુંજ પાંખડી, અષ્ટમી રાસી સમ બાલ લાલરે;
વંદન તે સારદ અંદલો, વાણી અતી રસાલ લાલરે. જ. ૨
લક્ષણુ અંગે વીરાજતાં, અઢીય સહસ્ર ઉદ્ધાર લાલરે;

રેખા કર ચરણાદીકરે, અભિંતર નદી પાર લાલરે. જગ. ૩
 દાંડ ચંદ્ર રવી ગીરીતણ, ગુણ લક્ષ ધાત્યું અંગ લાલરે;
 ભાગ્ય કીર્તિ થકી આવીયું, અચરીજ એહ કિંતંગ લાલરે. જ. ૪
 ગુણ સધગા અંગ કયા દુર, કયા સરી દોષ લાલરે;
 વાગક જશ વીજપે શુભ્યો, દેખે સુખનો પોષ લાલરે. જ. ૫

સ્તવન ૨.

રાખભ જીણુંદશું પ્રીતડી, કામ કાન્તે હો કંઠો ચતુર વીચાર;
 પ્રભુજી જઈ અગા વસ્યા, તીલાંકજ નવી હો કે વચન ઉચ્ચાર.
 રાખભ જીણુંદશું પ્રીતડી, એ આંકણી,
 કામ પણ પહોંચે નહી, નવી પહોંચે હો તીલાં કા પ્રધાન;
 જે પહોંચે તે તુમ સમો, નવી ભાષે હો કાનો વીવધાન. રાખ. ૨
 પ્રીત કરે તે રાગીયા, જનતજી હો તુમે છા વીતગગ;
 પ્રીતડી જે અસગીથી, મેળવતી તે હો કોકાતર માગ. રાખ. ૩
 પ્રીતી અનાદીની વીખ ભરી, તે રીતે હો કરવા મુજ ભાવ;
 કરવી નિરવીખ પ્રીતડી, કિણ ભાતે કંઠો બને અનાવ. રાખ. ૪
 પ્રીત અનંતી પરથકી, જે તોડે હો તે બંડે એહ;
 પરમ પુરુષથી રાખતા, એક તત્વતા હો દાખી ગુણ ગંદ. રાખ. ૫
 પ્રભુજીને અવીલંબતાં, નિજ પ્રભુતાહો પ્રગટે ગુણ રાશ;
 દેવચંદ્રની સેવતા, જે મુઝ હો અવિચળ મુખવાસ. રાખ.

અજીતનાથનું સ્તવન.

જ્ઞાનદિક ગુણ સંગઠારે, તુજ અનંત અપાર;
 તે સાંભળતાં કિપનીરે, રચી તિજો પાર કિતાર.
 અજીત જન તારબ્યોરે, તારજો દીન દયાળ અજી. ટેક.
 જે જે કારણ એહનોરે, સામગ્રી સંયોગ;
 મીલતાં કાર્ય નીપેજરે, કરતા તેજો પ્રયોગ. અજી. ૨
 કાર્ય સિદ્ધ કર્તા વમુંરે, લહી કારણ સંયોગ.

નિજપદ કારક પ્રભુ મિથ્યારે, હોય નિમિત ભોગ.	અજ. ૩
અજરુદ્ધ ગતી કેસરી લહેરે, નિજપદ સિંહની લાલ;	
લાલ તીમ પ્રભુ ભક્તે ભરી લહેરે, આતમ સક્તી સંભાળ.	અજ. ૪
કારણપદ કરતા પગેરે, કરી આરોપ અભેદ;	
નિજપદ અરથી પ્રભુ થપ્પોરે, કરે અનેક ઉમેદ.	અજ. ૫
ગોલ્લા પરમાતમ પ્રભુરે પરમાનંદ રવરપ;	
ગ્યાદ અતા રરીરે અમલ અખંડ અનુપ.	અજ. ૬
અરેશિપિત સુખ મસ્ટ ટળ્યોરે, ભાગ્યો આઘ્યાઘાધ;	
સમયો અમિલાખી પગેરે, કરતા સાધન સાખ્ય.	અજ. ૭
ગ્રાહકતા ગ્યામી ત્યારે, વ્યાપકતા ભાકતા ભાવ.	
દાગળતા કારજ દશારે, ચકળ અધું નીજ ભાવ.	અજ. ૮
ગુહભાષણ ગળતારે, દાનાનિક પરણામ.	
ચકળ થયા સતારમીરે, જીવર દરિયાળુ ગામ.	અજ. ૯
નિનુ નિયામક મા લગેરે, વેવ ગામાધાર.	
દેવચંદ્ર સુખ સાગરે, ભવ ધર્મ લતાર.	અજ. ૧૦

સભવ નાથનું સ્તવન.

આલિંગ્ય માંભળોરે, સંભવ અરજ અમારી,	
ભવેભવ હું ભમ્યોરે, ન લાલો મેવા તુમારી,	
નરક નિગાદમાંરે નિહાં હું બહું ભવ ભમીયો.	
તુમ વિના દુખ સહ્યાં, અલનિશ ક્રોધે ધમધમીયો.	સાલિંગ. ૧
છેત્રી વશ પડ્યોરે, પાળ્યા વૃત નવી હુંમે,	
ત્રસ પણ નવી ગણ્યારે, લગ્નીયા થાવર હુંમે.	
વત પણ ચિત નવી ધયોરે, બીજું સાચું ન બોલું,	
પાપની ગાહડીરે તીલાં મેં લહડિલું ખોલ્યું.	સાલિંગ. ૨
ચારી મેં કરીરે, ચક્રવીહ અદત ન ટળ્યું,	
શ્રી જીવ આજુચુને મેં નવી સંજમ પાળ્યું,	

મધુકર તારૂં પેરેરે, મુઠ ન આહાર ગવેખ્યો.	સાદિય. ૩
નરભવ દોહીકારે પામી મોહ વસ પડીયો.	
પરસ્ત્રી દેખાંતેરે મુઠ મન તીલો જામ અગ્રિયો.	
કામ ન કે સર્યાન, પાપે પીડ મે ભર્યા.	
શુદ્ધ શુદ્ધ નવી રહીરે, તેજ નવો આતમ તાર્યા	સાદિય. ૪
લક્ષ્મીની લાલચેરે મેં જાણુ વનવા દાણી,	
તોપણુ નવી મળીરે, મળીતો નવી રહી રાખી,	
જે મન અબાલખેરે તેલતો તેથી નામં.	
તુણુ સમ જે ગળેરે, તેલને નિત રહે પામે	સાદિય. ૫
ધન ધન તે નરારે, એલનો મોહ વીછાડી.	
વીશય નીચારીનેરે, જેલને ધર્મમાં બેનડી.	
આભક્ષ તે મેં ભખ્યારે, રાત્રી ભાગ્યન કીધો.	
દુત નવી પાડીયારે, જેલવાં મુળથી લીધો.	સાદિય
એમ અનંત ભવ ભખ્યારે ભમતાં સાહીય મળીયા.	
તુમ વિના કાણુ દીપેરે, એધ રણુ મુઠ જાળીયાં;	
સંભવ આપત્યોરે, ચરણુ કમળ તુમ મેવા;	
નય એમે વીનવેરે, મુણુન દેવાદી દેવા.	સાદિય. ૭

સુમતીનાથનું સ્તવન.

ઝાંઝરીઆ મુનીવર. એ દેશી.

સુમતીનાથ ગુણુશું મીલીજી, વાધે મુઠ મન પ્રીત.	
તેલ બીંદુ જેમ વીસ્તરેજી, જલમાંથી બલી રીત;	
શોભાગી જનશું લાગ્યા, અવીલડ રંગ.	ચા. ૧
સજ્જનશું જે પ્રીતડીજી, છાની તે ન રહાય;	
પરીમલ કસ્તુરી તણાજી, મહીમા એમ કહેવાય.	ચા. ૨
અંગુલીએ નવી મેર ઢંકાએ, છાપડીએ રવી તેજ;	
અજલી માંહી જેમ ગગન માએ, મુઠ મન તેમ પ્રભુ હેજ.	
હુએ છપન અધર અરણુવર, ખાતાં પાન સુરંગ;	

શીવત ભરભર પ્રભુ ગુણુ ગ્યાલે, તેમ મુજ પ્રેમ અભંગઃ સો. ૪
 દોકે દાક્ષ પરાલમ્યુજી, ન રહે લતી વિસ્તાર,
 ન ચક્રવર્ત્ય કહે પ્રભુ ગુણુજી, તેમ મુજ પરેમ પરકાર. સો. ૫

ચંદ્ર પ્રભુજીનું સ્તવન.

રાવજી અમને લીએ આંકણી કે. એ દેશી.
 જનજી ચંદ્ર પન્નુ અવધારો કે, નાથ નીલાલજીરે લોલ; ૧
 જમણી જડદ ગરીબ નીવાજની, વાચા પાળજીરે લોલ. ૨
 દરમે હુ તમ શરણે આવ્યો કે, મુજને રાખજીરે લોલ;
 ચારગ ચાર ચુંગત જે ભુંગ કે તેને દુર નાંખજીરે લોલ. ૩
 પ્રભુજી પચતણી પરસંગા કે રૂડી થાપજીરે લોલ;
 મોહન મોહર કરીને મુજને, દર્શન આપજીરે લોલ. ૪
 તારક તુમ પાતન મેં જાણ્યો, કે હવે મુને તારજીરે લોલ;
 કૃતરી કૃમતી થમ છં કેડે કે, તેને વારજીરે લોલ. ૫
 મુંદરે સુમતી મોહાગણુ સારી કે, પ્યારી છે ગાઁરે લોલ;
 તાતજી તે વીણુ જીવે ચક્રિ, સુવન કેડે આંગણુરે લોલ. ૬
 લખગુણુ લક્ષમણુ રાણીએ, જનયા કે મુજમન આલજીરે લોલ;
 અનુપમ અનુભવ અમૃત મીઠી કે, સુખડી લાવજીરે લોલ. ૭
 દીપતી દોહસો ધનુષ પરીમાણુકે, પ્રભુજીની દેહડીરે લોલ;
 નીચુણી નીરાણી પણ રાગીકે, મન માંહે રહ્યોરે લોલ. ૮
 સુભ ગુરુ સુમતિ વીજય સુપસાયકે, રામે સુખ લલારે લોલ;

શ્રેયાંસજીનું સ્તવન.

કરમ ન છુટેરે પ્રાણીઆ. એ દેશી.
 તુમ જહુ મંત્રીરે સાહીઆ, મહારે તો મન એક;
 તુમ વીણુ બીજીરે નવી ગમે, એ મુજ મોટીરે. ૧૬૬.
 શ્રી શ્રેયાંસ કીપા કરો. આંકણી.
 મન રાખો તુમ સર્વી તણાં, પાણુ કીહાં એક મલી જાઓ.

લલચાવીને લખ લોકને, સદખી સદજ ન થાઓ.	શ્રી. ૨
રાગ ભરે જન મન રહ્યે, પળુ ત્રીહુકાલ વૈરાગ;	
ચીત તુમારો સમુદ્રનો, ક્રોધ ન પામેરે ત્યાગ.	૩
એલવા શું ચીત મેગવ્યું, કેલવ્યું પેલેલાં ન કાંઈ,	
શેવક નીકટ અપુક છે, નીરવલસ્યો તુમે સાંઈ.	શ્રી. ૪
નારાગી સુર કેમ મીસે પળ મળવાનો એકાંત;	
વાચક જશ કહે મુઠમીલ્યો ભગતી તે કામળું તંત.	શ્રી. ૫

વા પુન્યજનું સ્તવન.

પાસુપુજ્ય જન ત્રિભુવન સ્વામી, ધન નામી પરનામીરે;	
નીરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ ફળ કામીરે.	શ્રી. ૧
નિરાકાર અભેદ સંગ્રાહક, ભેદ ગ્રાહક સાકારોરે;	
દર્શન જ્ઞાન દુભેદે ચેતન, વસ્તુ ગ્રહણ વ્યાપારોરે.	શ્રી. ૨
કર્તા પરીણામી પરીણામો, કર્મ જે જીવે કરીએરે.	
એક અનેક રૂપ નય વાદે, નય તે નય અનુસરિયેરે.	શ્રી. ૩
દુષ્ણ સુષ્ણ રૂપ કરમ જળ જાળો; નિશ્ચય એક આણદોરે;	
ચેતનના પરિણામ ન ચુકે, ચેતન કહે જન ચદોરે.	શ્રી. ૪
પરિણામિ ચેતન પરીણામો, જ્ઞાન કરમ ફળ ભાવીરે,	
જ્ઞાન કરમ ફળ ચેતન કહીયે, લેજો તેલ મનતીરે.	શ્રી. ૫
આત્મજ્ઞાની શ્રમણ કહાવે, બીજન તો દ્રવ્ય લિંગીરીરે;	
વસ્તુ ગતે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મતિ સંગીરે,	શ્રી. ૬

શાંતીનાથજનું સ્તવન.

ધન દીન વક્ષા ધન ઘડી તેલ, અચીરાનો નંદન જનજીભેટમયુંજ;	
લહીસુરે સુષ્ણ દેખી સુષ્ણ ચંદ પીરહ વ્યથાનાં દુષ્ણ સર્વીમેટધ્યુંજ,	૧
જાળ્યોરે જેણે તુજ ગણુ લેશ, બીજરે રસ તેલને મન નથી ગમેજ;	
ચાખ્યોરે જેણે અમીજવલેશ, ખુકસ તસ ન રૂચે કેમેજ.	૨
તુજ સમકીત રસ સગાદનો જાણુ, પાપકુ ભમતે બહુ દીન સેવીજી;	

સેવા જે કરમને જોએ તોહે, વાંછે તે સમકીત મૃત ધુરે લખ્યુંછ.
 તાહરું ધ્યાન તે સમકીત રૂપ તેહજ જ્ઞાનને ચારીત્ર તેહ છેજ;
 તેહથીરે જાએ સધળા પાપ, અચરીજ ભવીકા રૂપી પદ વરેછ;
 તાહરી ગત તું જાણે હો દેવ, સમરણ ભજન ત્રાયક જરા કરેછ.

મહાલીનાથજીનું સ્તવન.

એક અંધારી એરડી. એ દેશી,
 મીથીલા નયરીરે અવતર્યા, યાને કુંભ નરેશર નંદ;
 લાંછન સોઢેરે કળાશ તણું, તે નીલ વરણ સુખકંદ. ૧
 મલી જીનેશર મન વસ્યો, નેકિ ગણી સમ અસીહત.
 કષ્ટ ધરણુનારે કારણથી, પ્રભુ કુમરી રૂપ ધરંત. મહી ૨
 સદસ પંચાવનરે વરસ સળેરે આયું, તણું પરિમાણુ;
 માત પ્રભાવતીએ હિર ધર્યા પરવાસ ધનુષનું માન. મહી. ૩
 સદસ પંચાવનયે સાધવીએ, તે મુતી ચાળીશ હજાર.
 સમેત શોખરે મુંગતી ગયા, ત્રીણ ભુવન આધાર. મહી. ૪
 અહભય દાળીરે આપ થટ્ટા, જેમ બાંધી અવીહડ પ્રીત;
 રામ વિજયના સાહીબાનીરે, છં અપિચળ એજ રીત. મહી. ૫

નેમનાથજીનું સ્તવન.

આંવા જમાઈ પ્રહુણા એ દેશી.
 નરખ્યો નેમી જીહંદરે, અસીહંતજી, રાજેમતી, કયો ત્યાગ.
 ભગવતાજી.

છત્રહચારી સંજમ ગ્રહો, અરીં અનુક્રમે થયા વીતરાગ. ભગ ૧
 ચક્ર ચામર સિંહાસને અરીં પાઠ પીઠ સંકેત; ભગ
 છત્ર ચાલે આકાશમાં અરીં દેવ દુદંભી વરતુત. ભગ ૨
 સદસ જોયણુ હજ સોહતો, અરી પ્રભુ આગળ ચાલંત; ભગ.
 કનક કમળ તવ ઉપરે, અરી. વીચરે પાપ હવંત. ભગ ૩
 ચાર મુખે દેષ દેશના, અરી. ત્રીણ ગઢ ઝાક ઝમાળ; ભગ.

કેસરી ભસ્મ સુનવા, અરી. વાધ નાદી ક્રાઈ કાગ	અગ. ૪
કાંટાપણ ઉંધા હોઈ, અરી. સર્વ લોક અનુકુળ	અગ.
ખટ રીતુ સમકાળે યજે; અરી. વાયુ નહી પ્રતી કૃત	અગ. ૫
શાળી સુગંધ સુર કુન્દમની; અરી. વાપ્ટી હોઈ શું રસાલ	અગ.
પાંખી દેઈ મુપ્રદક્ષણા, અરી. વ્રક્ષ નમે અંતરાલં.	અગ. ૬
છન ઉનમ પદ પદમની અરી. શેવા કરે સુર ક્રાઈ.	અગ. ૭
આર નીકાયનાજ ધન્યશ્રી, અરી. વૈવ્ય વ્રક્ષ તીથ વનઈ.	અગ. ૮

સ્તવન. ૨

સામળીઓ ત્યાગીને હુંતો રાગી, વાલારે માગ સંજમ મ. ૨૬ લાખી	૨૬.
સામળીઓ ત્યાગીને હુંતો રાગી.	
વા. મારા નેમ નગીના રાગી વા. મા. મુંદર આમ મોનાગી.	
વા. મા. સંજમ લીએ વડ આગી.	સામળીઓ. ૨
વા. મા. ગડ ગીરનારની ધાંટે, વામા. મોલમ મળશે લવે વાંટે.	
વા. મા. જઈ હુંતો હાર મેલાવીશ માથે.	સામળીઓ. ૩
વા. મા. લવે રણુલ નેમની પાસે, વા. મા. લીએરે લેવે સંજમઅતી	
હિલાસે; વા. મા. નેમનાથ પેહેલી શીવ જાશે.	સામળીઓ. ૪
વા. મા. દંપતી શીવસુખ મલીઓ, વા. મા. વીરહતાપાદ્ય દળીઓ,	
વા. મા. અગરો લગો ગુણુ ભરાઓ.	સામળીઓ. ૫
વા. મા. ફેહે દીપ સુજો એક મોરી, વા. મા. તુમે તારી રણુલ	
નારી; વાલા મારા તુમે લમને કરો મોલવારી.	સામળીઓ. ૬

પાર્શ્વનાથજીનાં સ્તવન.

સજની મોરી પાસ જીનેશ્વર પુજેરે; સ. જગમાં દેવ ન દુજેરે;	
સ, સારંગપુર શણુગારે, સ, પુજે દોષ પ્રકારે,	
સ, જીન પડિમા જયકારીરે સ, વારી જાઉ વાર હજારીરે.	આંકણી.
સ, ગણુધર સુતે વખાણીરે, સ, સિદ્ધની ઉપમા આણીરે;	
સ, સમકીતની વ્રદિ કારીરે, સ, તે કિમ જાશે નિવારી.	સ. ૨

અ, ભગવાઈ અંગે ધારો, સ, ચારણ મુની અધિકારે.	
સ, છન પડિયા છન સરખીરે, સ, સુત્ર કિયાન નરખીરે.	સ. ૩
અ, રાયપસેળી ભાગીરે, સ, હવાભીગમે તે દાખીરે;	
અ, તેવણે પગ નખીરે સ, ગુદિ પડિયા સાખીરે.	સ. ૪
અ, બામુપન્નતિ દળંગરે અ, બોલે દમમં અંગરે;	
અ, માલંગાં લે વીચારેરે, અ, પુત્રનોં એ અધીકારીરે.	સ. ૫
અ, માતંગે અંગે નિખ્યાતરે અ, આખાંદ શ્રાવક વાતરે;	
અ, આંતોશી પડીયા તરીરે, અ, સુદા સમદીત ધારીરે.	સ. ૭
અ, નાત પાડ દેખાંરે, અ, દમતિ ભરમ ન વનરે,	
અ, એમ અનોક અત ભાંરે, સ, કો દોર કેવો વાંકરે.	સ. ૭
અ, અગ્યા અંગેવક આશેરે અ, નર દાંડમાં વનરે;	
અ, હર કમ વશ વનરેરે અ, કમ કનક કમ રાંત્રીરે.	સ. ૮
અ, હનવર સેવા આશેરે અ, વિપવ કરો પરિદરેરે;	
અ, એવા એ અંધક ભાંરે અ, ભરજ્યા તર્યા નાવરે.	સ. ૯
અ, માગી કંત પ્રભુ માંગેરે અ, વંતો દિતા વનરે.	
અ, ગંક મન તપી લાંરે; અ, શું કાઝું કંદેવગેરે	સ. ૧૦

સ્તવન. ૨

પસજી ચાનાછના નંદકે સુખવંતે વીનવીરે લોલ.

મહારા પાસજીરે લોલ.

છનજી તેવીસમો છન પાસકે, આશા મુગ પુરવેરે લોલ.

મહારા નાથજીરે લોલ.

છનજી હાલમવ પરભવ, દુઃખ દોહગ સવી સુરવેરે

લોલ.

છનજી આઠ પ્રતિદાર્યશું, જગમાં તું જોરે લોલ,

મહારા.

છનજી તાદારી વૃક્ષ એસોકથી શોક દુરે ગયોરે લોલ.

મહારા.

છનજી ભક્ત પ્રમાણુ ગીર્વાણુ. કુસુમ વ્રષ્ટી કરેરે લોલ.

મહારા.

છનજી દિની સુર પુરે, કે વાંશળી સ્પરેરે લોલ.

મહારા.

જનજી ચામર કેરી દાર, ચલાંતી એમ કહેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી નમે જે અમપરે તે ભવી, કુરુધગતી લહેરે લોલ,	મહારાજ
જનજી પાદ પીઃ સિદાસન, વ્યંતર વારચીરે લોલ.	મહારાજ
જનજી તોલાં એસી જનરાજ, ભવિ દેશના દીએરે લોલ,	મહારાજ
જનજી ભામંડળ સીર પુઠે, શુચ પરે તપેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી નરખી હરખી દેવકે, તે ભવમાં અટેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી દેવ દુહલીનો નાદ, ગંભીર ગાઠે બગેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી વ્રણ છત્ર કહે તુજકે, ત્રીભુવન પર્વાગણેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી એ હકુરાઈ તુજકે, ખીલે નવી ઘટેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી રાગી દોગી દેવકે, તે ભવનાં અટેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી પુજક નિંદક દોયકે, તાલે સમપણેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી કમદ ધરણપતી કિતર, સગ ચીત ગણેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી પાણ કિત્તમ તુજ પાદ, પદમ શેવા કરેરે લોલ.	મહારાજ
જનજી તેલ સ્વભાવે ભવ્ય કે, સાગર તરેરે લોલ.	મહારાજ

મહાવાર સ્વામીનાં સ્તવન.

વીરજી સુણો એક ચીનતી મોરી, વાત વીચારો તુમે ધખીરે.	
વીર મને તારો મહાવીર મને તારો, ભવજગ પાર કિતારોનેરે,	જે આંહણો
પરીબ્રમણ મેં અનંતારે કાધા, હવુએ ના આવ્યો છંદોરે,	
તુમે તો થયા પ્રભુ સિધ નીરંજન, હમે તો અનંતા ભવ ભમ્યારે,	વીર. ૧
તુમે હમે વાર અનંતી ભેળા, રમીઆ સંસારી પણેરે,	
તેદ પ્રીત જો પુરણ પાજો, તો હમને તુમ સમ કરારે.	વીર. ૨
તુમ સમ હમને જોગ ન જાણો, તો કાંઈ થોડું દીએરે,	વીર. ૩
ઈંદ્ર જાળાઓ કરેતોરે આવ્યો, ગણધર પદ તેહને દીએરે.	
અરજુન માળી જે નર પાપી તેહને જન ઉધ્યો.	વીર. ૪

ચંદનમાળાએ આડના બાકુલ, પરીલાબ્યા તુમને પ્રભુરે,
તેદની સાહુની સાચીરે કીધી, શીવવધુ સાથે ભેળવીરે, વીર. ૫
ચરણે ચંદ્રકાશીયો ડશીયો, કલપ આઠમે તે ગયોરે;
ગુણ તો તગારા પ્રભુ મુખથી સુગીતે આવી તુમ સનમુખ રહ્યોરે,

વીર. ૬

નીરંજન પ્રભુ નામ ધરાવો; તો સહુને સરખા ગણોરે;
ભેદ બાવ પ્રભુ દૂર કરીને, મુજશું રમો એક મેકશુંરે, વીર. ૧૭
મેઘા પેલા તુમહીન તારણ, હવે વીલંબ શાં કારણેરે.
જાન તળા બવના પાપ મોટાવે, વારીજાં વીર તોરા વારણેરે.
વીર. ૮

સ્તવન. ૨

ગોરઆરે ગુણ તુમ તણા, શ્રી વર્ધમાન જનરાયારે,
સુગતાં અવળે અમી જરે, મહારી નમલ થાયે કાચારે, ગી. ૧
તુંમ ગુણ ગંગા જળે, હુ ઝીલી નીરમળ ગાઉરે.
અવર ન ધંધે આદરે, નીશદીન તોરા ગુણ ગાઉરે, ગી. ૨
ઝાલ્યા જે ગંગાજળે, તે છીલર જલ નવી પેસેરે,
જે ગાલતી ફેલે મેહીઆ. તે પદલ જઈ નવી બેસેરે. ગી. ૩
એમ એમ તુમ ગુણ ગોઠશું, રંગ રચ્યા તે વળી માચ્યારે;
તે કેમ પરસુર આદરે, જે પરતરી વશ રાચ્યારે. ગી. ૪
તુ ગતી તું મતી આશરો, તું આલંબન મુજ આશરે;
વાચક જશ કહે માંયરે, તું જીવ જીવન આધારોરે. ગી. ૫

સ્તવન ૩

સીધારથનારે નંદન વીનવું, વીનતડી અવધાર:
ભવ મંડપમારે નાટક નાચીઓ, હવે મુજદાન દેવરાય. સીધા ૧
તણુ રતન મુજ આપો તાતજી, જેમ નાવે સંતાપ;
દાન દેઅંતારે પ્રભુ કોસર કેશી, આપો પદવી આપ; સીધા. ૨

ચરણ અંગુઠે તે મેઝ કંપાવીઆ, મોડયાં સુરનાજ માન;

અખટ કરમના તે ઝવડા જતવા, દીધાં વરસીદાન;

સીધા. ૩

સાસન નાયક શીવ સુખ દાયક, ત્રીસલા કુળે રતન;

સીધારથનો વંશ દીપાવીઓ, પ્રભુજી તમને ધન ધન. સીધા.

દાયક સીખરે કીરતી વીજન ગુરૂ, પ્રણમું તાસ પસાય;

ધરમ તાળાએ જીત એવીસમા, વીનય વીનય ગુણ ગાય.

સીધા ૪

સ્તવન. ૪

દાળ-ત્રિમળાચળ વેગે વધાયો એ દેશી.

ચક્રમાશી પારણ આવે, કરી વિનતી નીજ ઘેર જાયે;

પ્રીયા પુત્રને વાત જણાવે, પટકુત્ર જરી વધરાવેરે.

મહાવીર પ્રભુ ઘેર આવે, જીરણ શેઠ ભાવના ભાવેરે;

લભી શેરીએ જળ છંટકાવે, જન્ય કેતકી કૃત ખીછાંવે,

નીજ ઘેર તોરણ બંધાયે, મેવા મીઠાઈ થાળ ભરાવે.

મા. ૨

અરિદાને દાનજ દીજે, દેતાં જે દેખી રીઝે,

ખટ માસિ રોગ દરિજે, સીજે દાયક ભવ લીજેરે,

જીનવર સનમુખ જાવું, મુજ મંદરીએ પધરાવું;

પારાણું ભલી ભક્તિ કરાવું. જીગતે જીન પૂજા રચાવું.

પછે પ્રભુને વોળાવા નમશું, કરજેડી સામા રહીશું;

નમી વંદી પાવન થઈશું, વીરતી અતી રંગે વહીશું.

દયા દાન ખીમા શીલ ધરશું, ઉપદેશ સજનને કરશું;

સત્ય જ્ઞાન દીશા અનુસરશું, અનુકંપા લક્ષણ વરચું.

એમ જીરણ શેઠ બંદતાં, પરીણામની વારે ચઢતાં;

શ્રાવકની સીમે ઠરતાં, દેવ દુહલી નાદ સુંણતાં,

કરી આયુ પુરણ શુભ ભાવે, સુર લોક અચ્યુતે જાવે.

સાતા વેદની સુખ પાવે, શુભ વીર વચન રસ ગાવેરે.

શ્રી મંદિર સ્વામીનાં સ્તવન.

ઇડર આંખા આંખથીરે એ દેશી.

પ્રખલવધ વિજયે બ્યોરે, નયરી પુંડરી ગણી સાર,

મા. ૩

મા. ૪

મા. ૫

મા. ૬

મા. ૭

મા. ૮

શ્રીસી મંધીર સાહેબારે, રાય શ્રીયાંસ કુમાર બ્રહ્મદાસય ધરન્યો.

ધર્મસ્તોત્ર ૧

મોટા નાના અંતરોયે, ગીડગ્યા નવી દાખત;

શરી દરીસણ સાયર વધેરે કૈરય વમ વીકસોત.

બ્રહ્મદાસય ૨

યમ કુકામ ન લેખવેરે, જગ વરસંત બલધાર;

કરદાય કુમુમે વાસીયેરે જાયા સતી આધાર.

બ્રહ્મદાસય ૩

રાયને રાંક સગળા ગજેરે કિયોતે શગી સુર,

ગંગાવ્તા તે ગિલ્લુ તળારે, તાપ કરે સખી દુર.

બ્રહ્મદાસય ૪

મનિતા મનને તાગ્યારે તીમ તુમે છો મદારાજ,

મુજસુ અંતર કિમ કરોરે, બાંદી ગલ્યાની લાજ.

બ્રહ્મદાસય ૫

મદ દેખિ ટીલું કરેરે, તે નવી હાથ પરમાણુ,

મુજશે માને સવી તળારે, સદિય તેહ મુંગણુ,

બ્રહ્મદાસય ૬

પ્રથમ લંછન માતા અતકારે, નંદન રૂખમાળી કેપ;

સાયક બસ એમ વિગેવેરે, ભય ભંજન ભગવંત.

બ્રહ્મદાસય ૭

સ્તવન ૨.

સુજો અંદાજ ગી મંધીર પરમાતમ પાસે બન્યો.

સુજ વીનતણી પ્રેમ ધરીતે એણિપરે તુમે સંભળાવજે.

જે વળ્ય ભુવનનો નાયક છે. જસ ચોસહ ઈંદ્ર પાયક છે;

નામ દરિસણ જેલને ખાક છે.

સુજો ૧

જસ કંચન વરણી કાયા છે, તસ ધોરી લંછન પાયા છે;

પુંડરાંકગણી નગરીનો રાયા છે,

સુજો ૨

બાર પ્રખટા મોહે ખીરાજ છે, જસ ચોત્રીસ અનીશય જાગે છે;

ગુણ પાંત્રીસ વાણી ગાજે છે.

સુજો ૩

ભરીજનને તે પડી બોહે છે, તુમ અધીક સીતલ ગુણ સોહે છે,

રૂપ દેખી ભવિજન મોહે છે.

સુજો ૪

તુમ સેવા કરવા રસીઓ છું પણ ભરતમાં દુર વસીઓ છું,

મહા મોહરાય કર રસીઓ છું.

સુજો ૫

પણ સાહીબ ચીતમાં ધરીઓ છે, તુમ આણ ખડગકર ગ્રહીએ છે;

પણ કાંચક મુજથી ડરીઓ છે.

મુણો ૬

જન ઉતમ પુંડ હવે પુરો, કહે પદમવીજ્ય થાકિ સુરો;

તો વાવ મુજ મન અતિ નુરો.

મુણો ૭

શ્રી સિદ્ધ મગવાનનું સ્તવન.

સિદ્ધની શોભારે શી કહું એ અંતકળી.

સિદ્ધ જગત શિરે શોભતા, રમતા આતિમરામ;

લક્ષ્મી લીલાની લેહેરમાં, સુખીયા છે શીવ હામ.

સિ ૧

મહાનંદ અમૃત પદ નમો, સિદ્ધિ દેવળ નામ;

અપુનર્ભવ બ્રહ્મ પદ વળી, અક્ષય સુખ વીશ્રામ.

સિ ૨

સશ્રય નિશ્રય અક્ષરો દુઃખ સમરતની હાણ;

નિવૃત્તી અપ વર્ગતા, મોક્ષ મુગતી નીરવાણ.

સિ ૩

અચલ મહોદય યદ લલ્યું, બેતાં જગતના હાડ;

નીજ નીજ રૂપેરે જુજુઆ, વિન્યાં કર્મે તે આદ.

સિ ૪

અગુર લલુ અવગાહના, નામે વિકસે વદન;

શ્રી શુભ વીરને વંદતાં, રહિએ સુખમાં મગન.

સિ ૫

શ્રી બાહુજીનું સ્તવન.

સાહેબ બાહુ જીનેશ્વર વીનવુ, વીનતડી અવધાર હો;

સાહેબ ભવ ભયથી હું ઉભગો, હવે ભવપાર ઉતાર હો.

સા બા ૦

સાહેબ તુમ સરીખા મુજ સીર છો, કેમ કરે કર્મે જોર હો;

સાહેબ ભુજંગ તણો ભય તીહાં નહી, જહાં વન વીચરે મોર હો;

સાહેબ જહાં રચી તેજે જહહજે, તીહાં કીમ રહે અધકાર હો;

સાહેબ કેશરી જહાં કીડ કરે તીહાં નહી ગજનો પ્રચાર હો;

સા ૦

સાહેબ તીમ જો તુમે મુજ મન રમો, તો નાસે દુરીત સંભાર હો;

સાહેબ વજીવીજ્ય મુક્ષીમાપુરી, રાય મુઘીર મંહાર હો. સા. બા.

સાહેબ હરણુ લંછન એમ મેં સ્તવ્યો, મોહની રાણીનો કંતલો;
સાહેબ પિન્થાનંદન મૂવ કીયો, જસ કહે ગખ અનંતલો. સા

દીવાળીનાં સ્તવન.

(ચીત એમે ચારી નવ કરીએ. એ દેશી.)

રમત ગમતી હમુન સાહેલી, બીહુ મળી લીજીએ એક તાળી;

સખી આઠ અનોપમ દીવાળી;

કીર્તિ વિશાલે પુગળ માસે, પાસ દશમ નીશી રદીઆળી સખી ૧

પશુ પંખી વનગીયા વચાળી, તે પણ સુખીયાં સમકાળી સં

એળી બેટે પર ઘર આઠવશે, સુખીયાં જગતમાં નરનારી; સખી ૨

ઉત્તમ ગ્રાહ વીશાખા દેનેગે, જનમ્યા પ્રભુજી જયકારી, સખી ૦

માતે નરકે થયાં અવતારાં, ચાવરને પણ સુખકારી; સખી ૦ ૩

માત નમી આંડે દીગ કુમરી, અધો લોક વસનારી; સખી ૦

ન્યૂતી ઘર પ્રશાંત કરતી, જોગત એક અસૂચી ટાળી, સખી ૦ ૪

હાથ લોકની આંડે કુમારી, વરસાવે જળ કુસુમાળી સખી ૦

કરવે રચક આંડે દર્પણુ ધરતી, દક્ષણની અડ કલસાળી. સખી ૦ ૫

અડ પદ્મિની પખા ધરતી, ઉત્તમ આઠ ચમર દાળી. સખી ૦

વોદીશિની ચક્રદીપ ધરતી, રચક દીપની ચક્ર આળી. સખી ૦ ૬

કેળ તળાં પર વળ કરોને, મરદન સ્નાન અલંકારી, સખી ૦

રક્ષા પોટલી આંધી બાહુને, મદિર મેઘ્યાં સજગારી, સખી ૦ ૭

પ્રભુ મુખકમળે અમરી ભમરી, રીસ રમંતી લટકારી. સખી ૦

પ્રભુ માતા જગતની માતા. જગ દીપકની ધરનારી; સખી ૦ ૮

માજી તુમ નંદન ઘણું જીવા, ઉત્તમ જીવને ઉપગારી. સખી ૦

છાપતદિગ કુમરી ગુણુ ગાતી, શ્રી શુભચીર વચનશાળી. સખી ૦ ૯

સ્તવન. ૨

(વાલાજીની વાટડી અમે જોતાંરે એ દેશી.)

જય જીવર જગ હિતકારીરે, કરે સેવા સુર અવતારીરે,

જોતમ પમુદા ગણધારી, સનેહી વરજી જયકારી.

અતરંગ રીપુને ત્રાશેરે, તપ દ્રાપા ટોપે નિવાસરે;	
લલ્લું કેવળ નાંખી ઉલાસે.	સ્તોત્રી ૨
કુકીલકે વાદ વદાયરે, પળ જીન સાથે ન ધરાયરે;	
તીણે દરી લાંછન પ્રભુ પાય;	સ્તોત્રી, ૩
સવિ સુર વડુ ધેઠકારારે, જળ પાંકજની પરે ન્યાસરે;	
તથ તૃણા ભાગ વીકારા,	સ્તોત્રી ૪
પ્રભુ દેશના અમૃત ધારારે, જીન ધર્મ વિષે સ્થ કારારે;	
જેણે તાર્યા મેઘ કુમાર;	સ્તોત્રી ૫
ગૌતમને કેવળ આર્લારે, વધા સાંતીએ શિવ વનમાળીરે;	
કરે કિત્તમ લોક દીવાળી;	સ્તોત્રી ૬
અતરંગ અલજની વાસીરે; શુભ સગ્ગને કપગારીરે;	
કહે વીર પ્રભુ દિનકારી;	સ્તોત્રી ૭

સ્તવન ૩

ધન ધન મંગળરે સકલ દીન, પુણ્ય પ્રભાતે ચાલે;	
આજ મારે દીવાળી અન્નવાળી	૧
ગાંવા ગીત વધાંવા ગુરૂને, મોતીંડે થાળ પુરાંવા,	
ચાર ચાર અંગે ચતુર સાંભાપણુ, ચરણ કમળ ચીત સાસીરે;	આજ ૨
ધનધુવો ધન તેરશ દીન, કાલે કાળી ચક્રદશ.	
પાપ હાળીજે પોસો કીજે, કર્મ મેસો સર્વે ટાળીરે.	આજ ૩
અમાસે તો પરવ દીવાળી, ફરતી જાકે જમાળી;	
ધેર ધેરતો દીવડીઆ જાકે, રાત દીસે અન્નવાળી.	આજ ૪
અમાસની પાછલી રાતે, આઠ કર્મ ક્ષય ટાળી.	
શ્રી મહાવીર નીરવાળે પહોત્યા, અન્નરામર સુખકારારીરે.	આજ ૫
પડને તો વળી જીહાર પટોળાં, એ રીત રૂડી સારી.	
ગુરૂ ગકિતમના ચરણ પખાળી, રોજ પામી રહીઆળીરે.	આજ ૬
બીજે તો વળી ભાવલ બીજ, બેનરડી અતિ વાહાલી.	—
એ પાંચદીન હોએરે પનોતા, એવે હરખે ગાછરે,	આજ ૭

હરખ વીજેના પંડિત બોલે, કરોને સેવ સુવાલી,
રૂપવીજેના પંડિતબોલે, જે જે વાજે તાળી.

આજ્ઞા ૮

સ્તવન ૪.

મારે હીવાળીરે થઈ આજ પ્રભુ મુખ જોવાને,
સરયાં સરયાં સેવકનાં કાજ, ભવ દુખ ખાવાને.
મહાવીર રામા મુંગતે પહોંત્યા, જોતમ કેવળ જ્ઞાતરે.
ધન અગોમ હીવાળી મારે, વિર પ્રભુ નિરવાણ.
ચારીત પાળ્યા નિરમળાને ટાળ્યા વિખય કખાકરે
એવા મુનીને વંદીએ તો, કિતારે ભવપાર.
આકળાં લેવાં વિરજીતે. તારી ચંદન આળારે,
કેવળ લાડી પ્રભુ મુકતે પાંદોળ્યા, પામ્યા ભવનો પાર;
એવા મુનીને વંદીએ જે, પંચ જ્ઞાને ધરતારે.
સમયસરણ દેહ દેસનારે, પ્રભુ તાર્યા નરરે નાર.
ચોવીસદા છતેસરને, મુગતી તણા દાતારરે;
કર્મજી કપિ એમ ભણેરે, પ્રભુ દુનિયા ફેરો ટાળ

ટેક.

જિન ૧

જિન ૨

જિ ૩

જિન ૪

જિન. ૫

પરચુરણસ્તવનો.

સ્તવન ૧.

જગત ગુરુ જીનવર જયકારી, શેવાં તુમે ભાવે નરનારી;
આશારે એની ઘોરાશી વારી, જગત ગુરુ એ આંકણી.
જગશીલન કુસુમે કરીએ, ધુપ દીપ અક્ષત ભરીએ.
નૈવેદ્ય જળ આગળ ધરીએ.
થૈઠ થૈઠ ભાવ પૂજન સારી, નાટક ગીતને મનોહરી;
તીંયાં સુધી કરો હીતકારી.
ભાવથી દીવ્ય પુજન કરશે, તે ભવ સાગરને તરસે;
સરસ શીવ સુંકરીને વરશે;

ટેક. ૧

જગત ૨

જગત ૩

જગત. ૪

વીસ ઉઠેસાથી સાર, સુરતનીરી થશે મનોહાર;
ભણી લલો રૂપ વીવ્યપાર.

જગત ૫

સ્તવન ૨.

વાદાલે અમત પાછ ઉછર્યાં, વાદાલે મારે અમતેર. એ દેશી.

આંધા આંધા જશોદાના કંથ, અમ ઘેર આવોરે;

ભગતી વચ્છલ ભગવંત નાથ જે નાંધોરે,

એમ ચંદનખાળાને બોલડે પ્રભુ આવીરે.

મુકી આકળ માટે પાછા વળી બોલાવીરે.

આંધા. ૧

મદેત કરીને સ્વામી ગયા તમે તનમાંરે.

અમ દેવળ કેવળી કાધ, ધરી વેન મનમાંરે;

એમ કેશર કેરા કીચ કરીને પુગુરે,

નાએ પોલેવત અતિચાર અમી હં પુગુરે.

આંધા. ૨

છવ દિસાના પંચખાળુ યુગથી કરીએરે.

દુપદાં તીવેદનો પાદ સદા અનુસરેરે;

સરી બોલો વિદલનીરી ભક્ષ લીંચા ટાળુરે

નવા તિથા કેરો છવ દયા નિત્ય પાળુરે.

આંધા. ૩

દશ ચંદરવા દશ દામ આંધી રહીએરે.

છવ વચ્ચે એલવી વાત તેને ન કહીએરે;

વધ અંધનતે છ વીછેદ ભાર ન ભરીએરે,

ભાતપાનીનો વીછેદ પશુને ન કરીએરે.

આંધા. ૪

લોકાક દેધ ગુર મીથ્યાત ત્યાસી બેદેરે,

તુમ આગળ સુળતાં આજ હોય વીછેદેરે;

ચોમામે પણ બહુ કાજ જયળા પાળુરે,

પગલે પગલે મહારાજ વ્રત અજવાળુરે.

આંધા. ૫

એક સાસ માંહી સોવાર સમરૂં તમનેરે,

ચંદનખાળા જેવું સાર આપો અમનેરે;

માછી હરીખળ ફળદાય એ વ્રત પાળીરે,

શુભ વીર ચરણ સુપસાવ નિત્ય દીવાળીરે.

આંધા. ૬

સ્તવન. ૩

(સુગૃ ગોવાલજી ગોરસડાં વાળીરે કબી રહેને. એ દેશી.)
 હો સાહિબજી પરમાત્મ પુજ્યાનું કળ મુજ આપો.
 હો સાહિબજી લાખેલી પુજનરે સેં જળ નાપો. એ આંકણી.
 ઉત્તમ ઉત્તમકળ હું લાવું, અરિહાને આગળ ધરાવું,
 આગમ વિધી પ્રગ્ન વિચારવું, કોમાં રહીને ભાવના ભાવું. ' હો. ૧
 જિનવર જિન આગમ એક ગો, સેવતાં ન પડે ભવ કુપે;
 આગમન કળ તેહતાં કરીએ. આ ભવમાંથી મુખીયાં થમએ. હો. ૨
 પરમપ મુરસોડે તે ગમે, કંદાદિક અગ્નિપાપે,
 તેનાં પાણુ જિન પુજન વિચારવે, ઉત્તમ કળમાં જઈ ઉપગવે. હો. ૩
 તોહાં સત્ય સિદ્ધ પરિકર રંગે. આગમ મુજતાં સદગુર સંગે.
 આગમ શું રાગ વળી ધરતાં, જિન આગમ પુજન કરતા. હો. ૪
 મદ્દાંત જાણીને પ્રગ્ન, તપ કમ સકળ દૂરે ધુજે,
 તોહાં કેવળ ગગન ધરમ પાળી, શુભ વિગ મળે જે વિશ્વા. હો. ૫

સ્તવન. ૪

રાગ રાગ સારંગ. હાપક વણીયા. એ દેશી.
 ગમવસરણ મુરવર ગ્યેરે, પુજન કુલ અશેસ, સાદીળ શીવ વણીયા.
 રાયપશેણી મુત્રમાંરે, યરે મુર અભીશેસ, સા. ૧
 પુજ્યની પ્રગ્ન તીમ કરીરે, કહું આશા પરીમાણુ. સા.
 ચાર દશા વિમળાત્મારે, હિંસાએ પયખાણુ. સા. ૨
 આશા કરું અરીહા તણીરે, પંચ તજ અતીચાર. સા.
 તુંમ સરીખો દોઝે નહીરે, જગમાં દેવ દયાળ. સા. ૩
 વરશી વરસ્યા તે સમેરે, વીપ્ર ગયો પરદેશ. સા.
 સંજમ દેષ મુખીયો કર્યોરે, લાખીજો દેષ ખેશ. સા. ૪
 હું પણ તે દીન કેષ ગતીરે, કે વળી જળ જીનરાજ સા.
 સાસન દેખી તાહરે, આખ્યો તુંમ શીર લાજ. સા. ૫

એ ત્રાથી શીવ સુખ લહેરે, જીમ મહાનંદ કુમાર.

સા.

શ્રી શુભ વીર જીતેશ્વરે, અમને પણ આધાર.

સા. ૬

સ્તવન. ૫

વંદાયનના શીવકા. એ દેશી.

એ વ્રત જગમાં દીવો મેરે ખ્યારે, એ વ્રત જગમાં દીવો.

ચરમાંતમ પુછતે વીધીયું ગુરુ આગળ વ્રત કીરે,

અતીચાર પણ દુર કરીને, પરદારા દુર કીરે,

મેરે ખ્યારે

નીજ નારી સંતોષી આવક, આજુંવ્રત ચોપું પાજે.

દેવ તીરીયંચ નરનારી નજરે, રૂપરંગે નવી નવી વારે,

મેરે ખ્યારે

વ્રતને પીઝ કામની કિઝ દુરગંધા જે બાળા;

નાસારીણ નારી પણ રંગે. પંચામૃતમાં ટાળો

મેરે ખ્યારે ૨

વીધવા નારી બાળકુમારી, વેસ્યા પણ પરગતી;

રંગે રાતી દુરખળ છાતી, નરમાળુ એ કાતી.

મેરે ખ્યારે

ચરનારી હેતે આવકને, નવ વાડ્યો નીરધારી;

નારાયણ એક માહારાજે, દન્યાદાન નીવારી,

મેરે ખ્યારે ૪

ભરતરાયને રાજ્ય બળારી, રામ રથા વનવાસે;

ખર દુખણુ નારી ન રવીકારી, દેખી ન પડ્યા પામે.

મે. ખ્યારે ૫

દશ શીશ રાવણુ રણમાં રેળ્યો, સીતા સતીમાં મોટી;

સર્વે થકી જે અભવ્રત પાજે, નાવે દાન હેમ કાટી.

મેરે ખ્યારે ૬

વૈતરણીના વેદના માંહે, વ્રતભાજે તે પેસે;

વીરતીને પરણામ કરીને. ઇંદ્ર સભામાં બેસે.

મેરે ખ્યારે ૭

મદીરા માંસથી વેદ પુરાજે, પાપ બાળું પરદારા.

ચોશ કંન્યા રંગપણુ અંધા, વ્રત બંજક અવતારા.

મેરે ખ્યારે ૮

વ્રત સંભાજે પાપ પખાજે, સુરતરૂ વંછીત સાધો;

કલ્પતરૂ કુળદાયક એ વ્રત; જગ જશ કીરતી વાધે.

મેરે ૯

શમે અંગે બત્રીસ ઉપમ, શીળવતી વ્રત પાળી;

નાથ નીહાણી ચરણે આવ્યો, નેહ નજર તુમ ભાળી.

મેરે ૧૦

સાથી મુકશે દાણો નીકશે, કીટી કુંડુંબ સહુ ખાવે;
શ્રી શુભવીર જીનેશ્વર સાહીબ, શોભા અમશીર પાવે.

મેરે. ૧૧

સ્તવન. ૬

મારા આંખાના માંડવલા હેઠ. એ દેશી.

મન પાલનજી જગ તાત, વાત સુણો જન રાજજીરે;
નવી મળીઓ આ સંસાર, તુમ સરીખો શ્રી નાથજીરે;
કસ્તાગર ધુંપ દશાંગ, કિંવતી કંઠ વીનતીરે.
તરના તરણી રસ લીન, હું રજ્જયો ગારે ગતીરે,
તથીય તરનાં મુળ, રાખી રહ્યા ધન ઉપરેરે;
પચેદ્રી ફણીવર ડપ, ધન દેખી મમતા કરેરે.

મન મોહ. ૧

સુર લોભી છે સંસાર, સંસારી ધન સંદરેરે;
ત્રીજે ભવ સમગદીત્ય, સાધું ચરીત્રને સાંભળેરે.
નરભવ માંહે ધન કાજ, જાઝ ચટયો રણમાં રડ્યારે;
નય સેવા મુકી લાજ, રાજ્ય રસે રણમાં પડ્યારે.

મન ૨

સંસાર માંહી એક સાર, જાણી કંચન કામતીરે;
ન ગણી જપમાળા એકે, નાથ નીરજન નામતીરે.
ભાગ્યે મળીયા ભગવાન, અવસર પામી વ્રત આદરે;
ગયો નરકે મમન શેઠ, સાંભળી લોભથી કિસરે.

મનમો. ૩

નવ વીધ પરીચલ પરીમાણ, આણુંદીકતી પરેરે;
અથવા દમ્બા પરીમાણ, ધન ધનદીક ઉચરેરે.
વળી સામાન્ય ખટ ભેટ, ઉત્તર ચાસદ દાખીયારે;
દશ વૈકાળીક નીર જુક્તિ, ભેદગણુ ગુર ભાખીયારે.

મન. ૪

પરીમાણી અધીકું હોય, તેા તીરથે જઈ વાવરોરે;
શેઠએ ભવનું પાપ, છાપ ખરી જીનની ધરોરે.
ધન શેઠ ધરી ધનમાન, ચીત્રાવેલીને પરીહરીરે;
શુભ વીર પ્રભુને ધ્યાન, સંતોષે શીવ સુંદરીરે.

મન મો. ૫

સ્તવન ૭.

દાળ—ભમરા બુધરમે નાચ્યો. એ દેશી.

ઉત્તમ ફળ પુલ્લ કીર્તે, મુનીને દાન સદા દીગે,
પરમે વ્રત લાંબા લીઝેરે, આવડે વ્રત સુર નર ઝળીયો.
મન મોદન મેળા મળીઓ.

શ્રાવક ૧

દેશી કાળ સરથા વાસીએ, ઉત્તમ પારણે દાન દીએ;
તેલમાં પણ નવી અતી ચરીએ.

શ્રાવક ૨

વીનતી ફરી મુનીને લાંબે, મુની જેમણ આમાણ રાવે;
પડીલાએ પોતે ભાવેરે.

શ્રાવક ૩

દમ ડગલાં મુંડે જાવે, મુની દાને જે નવી આવે;
વ્રતધારી તે નવી જાવે.

શ્રાવક ૪

મુની અછતે જમે દાશી દેણી, પોમદ પારણ વીધી જાણી;
ધર્મદાસ ગણી છે સખાં.

શ્રાવક ૫

એકદશ પડીમા વહીયા, સુર ઉપસર્ગ નવી પડીયાં;
કામદેવ પ્રભુ મુખ ચડીયા.

શ્રાવક ૬

ગુણુકર જોડે ગંગા મુગતે, હું પણ પાળું એ જુગતે;
શ્રી શુભ વીર પ્રભુ ભક્તેરે.

શ્રાવક ૭

સ્તવન ૮.

દાળ—અનીહારે વાસાજી વાય છે વાંસળીરે, એ દેશી,

અનીહારે ધુપ ધરો જન આગળે રે,
કૃષ્ણાગર ધુપ દર્શાંગ શ્રેણી ભલી ગુણુ દાણુનીરે;
અનીહારે ધુગધાણું તે રચણે જડયું રે,
ઘડયું જાત્યમર્મ કનકાંગ.

શ્રેણી ૦ ધુપ ધરો. ૧

અનીહારે મુનીવર રૂપ ન દાખવેરે,
થીતી જાંઘ પુરવની રીત.

શ્રેણી ૦

અનીહારે જાંઘોદય ગુણુ દાણુ પંચમેરે;

હયે ખાયક શેણી વદીત.

શ્રેણી૦ ધુપ ધરે. ૨

અનીહારે શોલ સામંતને બોળવીરે.

વયે ઘેરી હણ્યા લહી લાગ.

શ્રેણી૦

અનીહારે નાહા આડે સેનાપતીરે.

નવ માન ખીજે ભાગ.

શ્રેણી૦ ધુપ. ૩

અનીહારે ચડિમાશા લગે એ રહેરે,

મરણે નરની ગતી જાણુ;

શ્રેણી૦

અનીહારે રજરેખા સમ ક્રોધ છરે,

કંઠ થાંભ સમાણે માન.

શ્રેણી૦ ધુપ. ૪

અનીહારે માયા ગોમત્ર સારખીરે,

છે લોભ તે ખંજણ રગ;

શ્રેણી.

અનીહારે મુનીવર મોહ તે સાચવેરે,

રહી શ્રી શુભ વીરને સંગ.

શ્રેણી. ધુપ. ૫

વસંત.

વસંત પંચમીને નકિતમ નક્ષત્ર. લગ્નલીઓ નીરધાર લલના હો મેરી લલનારે, આઘ્યો આઘ્યો મારા વસંત, વસંતર વીવા આઘ્યો હો. સૌ સજ્જન મળી તોરણ આવે. પરુડે માંડ્યો પોકાર. વસંતર વીવા. ૧ લીલા ખીળાવાંસ રંગાવો ચારી ચિતરાવો ચાર લલના; ભાવે તે દેવતા વદ ભણે છે મગળ ગાવે તે સાખિઓ ચ્યાર વસંત. ૨ આઠ ભવની હું નારી તમારી સોરે હમારો વાંક. લલના, ભવં ભવની હું દારી તુંમારી, કાળો છે કમણુમારો વસંત. ૩ નેમજી હેયામાં ક્રોધે ભરાણા, સંસારમાં નહીં સાગ લલના; રથ વાળી નેમ ગીરનારે ચાલ્યા રેતી રહે રાણુલનાર. વસંત ૪ રાણુલ ચાલ્યાં સંજમ લેવા, જઈ ચડ્યાં ઘડ ગીરનાર. લલના. કરજોરી ઉત્તમ પાયે લાગુ, સાચોછે દીન દયાલ. વસંત. ૫.

પરચુરણ નાનાં સ્તવનો.

પદ ૧.

રહો રહોરે જાદવરાએ દોઝે ધડીયાં. દોઝે ધડીઆંઅખરે ચાર ધડીયાં.

રહો રહેરે, આંકળી. પ્રેમકા ખ્યાલા મોહાત મસાલા, પીવત મધુરી મેલડી-
યાં, રહો. ૧ હાથશું હાથ મોલાઇ દાવો સાલો, ડુલડા બીજાવું શેજડીયાં.
રહો. ૨ રાગુલ છોડી અલે ગીરનારે, દીપતા મોહન વેલડીયાં રહો. ૩ ર-
સચંદ કહે નાથ નિરજન, મુક્તિ વધુ ગુણમેલડીયાં રહો ૪.

પદ ૨.

કિરપા કરોરે ગોડીપામ જીનેશ્વર, તુમ સ્વામી અંતરજનમીરે ટેક.
કવ્યે નીચે ગડપર પાસજી બીરાજે, ચારે તરફ જાની જાની. કિરપા. ૧ લોક
વરણ તોરે અંગે બીરાજે, બદનોકી બતકે બલીદારી. કિરપા. ૨ બાંહે
બાબુપર બેરખાં બીરાજે, કુંડળકી છામી હું ન્યારી. કિરપા. ૩ ધુણત ધુ-
ન મે પ્રભુ પાવો. પુરણ પદવી અળ પામ. કિરપા. ૪ નાથ નિરજન
નામ તુમારો, રૂપચંદ પદવી પામ. કિરપા. ૫

પદ ૩.

લગી તેરે દરસનકી ખુમારીયાં, લગી તેરે. ટેક,
ભાંગ ધંતુરો મુને કેદ ન ભાવે, બીન કેદ અધ બીસારીઆરે
લાગી જાનકે બાન બરી બરી મારે મારી મોહે પ્રેમકી
કટારીઆરે. લાગી. ૨ તુહી તુહી કરતાં મધન ભગ્યો હે;
રૂપચંદ ખીયા, ધારીયારે લાગી.

પદ ૪.

કીને દેખા હું મેરા સ્વામી, સ્વામીજી અંતરજનમીરે.	કીને. ટેક.
આઠ ભવકી પ્રીત પ્રકાશી, નવમે ગયા શીવ ગામીરે.	કીને. ૧
સેસાવનકી કુંજ ગલનમે, મળ્યા મુને અંતરજનમીરે.	કીને. ૨
આપ ચલે ગીરનાર કે ઉપર, નારી તારી કેવળ પામીરે.	કીને. ૩
કહે નથુ નેમ નગીનો, કહું છું આજ શીર નાંમીરે,	કીને. ૪

પદ ૫.

જીવો મોરી સદયાં, દીપે ગોડીઆજી કેવારે.	ટેક.
વરખડીએ પ્રભુ આપ બીરાજે, જાજે દેવામીદેવારે.	જીવો ૧

દેસરચાંદન ભરીરે ક્યોળાં, બેળી શુભ ગંધ બરાસરે. જુવો. ૨
 આંગી રચે મોગર બસુસડી, પુગ્ગ કરોને નવ અંગરે, જુવો. ૩
 નયુ કલ્યાણ કવી દીપના આવક, કહે સરધાથી સમકીત પાવુરે. જુ. ૪

પદ ૬.

લેતા બન્યોરે સામળીઆ બીડી પાનનકી,
 બીડી પાનનકીરે, દીલ જનનકી. લેતા બન્યોરે. ટેક.
 દુધારે ચુના લવીંગ સોપારી, વારી તેરા દીલ જનનકી. લેતા. ૧
 તાલ મરદંગ સરજામ સનોદા, બાજી બની રંગ પાનનકી. લેતા. ૨
 સેચાવનકી ફંગર ગલનમે લાગી ઝરી શુભ ધ્યાનનકી. લેતા. ૩
 કો નયુ પ્રથમ પ્રકાશીન, હુ અલીદારી કેવળ ગાનકી. લેતા. ૪

પદ ૭.

ઘેર ઘેર નદી આવે અવસર, ઘેર ઘેર નદી આવે ટેક.
 જ્યું બનજો તીયું કરલે બલામ, જનમ જનમ સુખ પાવે. અવસર. ૧
 નન ધન જોખન સગલી જુડો, પ્રાણ પલકમે બનવે. અવસર. ૨
 નન છુટે ધન કોણ કામકો, કાવક કૃપણ કલાવે. અવસર. ૩
 બનકો દીલમે સાચ અસતકો, ત્યાક જુડ ન ભાવે. અવસર. ૪
 આજાંદગન, પ્રભુ ચલત પંથમે, સમર સમર ગુણુ ગાવે. અવસર. ૫

પદ ૮.

ગજલ—રાજુલ પોકારે નેમ પીયા એશી કયા કરી, મુઠ્ઠે
 છોડકે ચલે ચુક અમશે કયા પડી; રાજુલ. ૧
 શકી નીરાશ ઉદાસીનતા ધડી. પ્યારા બસ નહી અમેરા
 પ્રીતમ પીડમે પડી, શંગ લીજીએ દયાળ દયા ધર્મ આદરી.
 રાજુલ. ૩ નિશદીન તુમેરા નામ કે તે જ્ઞાનકી ધરી; સુની
 ચંદ્રવીજે ચણું કમળ ચીતમે ધરી. રાજુલ. ૪

પદ ૯.

હારે પ્રભુ બજલે સદા દીલ રાજી, આંકણી. આઠ પોહારકી ચોસડ

ઘડીયાં દો જીન સાથે હારેં ૧ જાન પુનઃકલ્પ ધર્મ કરશે, મહેમાયાકુ ત્યા-
ગીરે હારેં ૨ આજુદ ધન કહે સમજ સમજ લે, આખર ખાવગા આ-
જી હારેં ૩

પદ ૧૦.

ખીરાળે અંજલેમે, ખીરાળે મદારમે; પ્રભુ જોડીયા લા.
પારશનાથ ખી. ચુતા ચુતા ચદન જોર અગગન. ટેક
કેસરમે ગરકાવ ખી. ૧ રચ્યો નેકો પ્રભુજીને છત્ર ખીરાળે,
મોતિયક તપેરે સિલાટ. ખી. ૨ ભવસાગર મેખી આજ્ય પડ્યો
ખાંડ પકડ મુજ તાર, ખી. ૩ કપચંદ કહે નાથ નિરંજન. તરંગ
તારણ મુજ તાર, ખી. ૪

પદ. ૧૧

કેરખો—ભલાજી મેરો નેમ ચલો ગીરતાર એકેલી બનસે. મંગ
રાગુલ કિલી અરજ કરે છે. ભલાજી મેરી અરજ મુનો મદારાજ. એકેલી
૧ તોરણ આજ્ય ચલે રથ કેરી, ભલાજી કિવાંતો પન્નુવાનકી સુની છે પા
કાર. એકેલી. ૨ સેસાવનકી કુંજ ગતનમે, ભલાજી વાતો પંચ માલત્રા
ધાર, એકેલી. ૩ હરખચંદપ્રભુ રાગુલ વીનવે, ભલાજી મેરો હવેન મુની
મો વાસ. એકેલી. ૪

પદ. ૧૨

રાગ ખીમાશ—પ્રભુજીકો દરિશન પાયો, આજ મેં પ્રભુજીકો દરિ-
સન પાયો. ટેક વંછીત પુરણ પાશ ચીંતામણી; દેખત દુરીત ગમાયો, આ-
જ. ૧ મોહની મુરત મહીમા સાગર; કીરતી સખ જુગ છાઓ. આ. ૨
બાનુચંદ પ્રભુ શકા સંગકુ, આનંદ અકીલ કપાયો. આજ. ૩

પદ. ૧૩

નિરંજન સાહીયારે સાહી, મેરો દુકશા મુજરા લેત ટેક.
તુમજો નિરથકા દેવતારે, અમ ગીરીવરકા મોર.
રમજુમ રમજુમ મેકલા બરસે, કાંઈ હમ હમ નાચે મોર. ની. ૧

અમ ગુણ કાળી કાચલીરે; પ્રભુ ગુણ આંગા મોહાર;
 મનરો કરે જોરો, કાંઈ કરતે લાખ્યાં શોર, નિરંજન. ૩
 તુમ જો અમર દેવતારે, અમ દેશરક્ષા છોડ;
 કંચન કંચોડી લેઈ લાથમાં, કમળ પુગ્ન કરે રંગરોળ. નિરંજન. ૪
 તુમ જો માતનકી જો લળીરે, અમગુણ કિંડા મોર;
 રૂપચંદ્રકાં આદા અચર હે, દીવભર દરીશન દો. નિરંજન. ૫

પદ. ૧૪

આગ રોડા દીવ પાગમાં, ગુણ પ્યારા જનશ. આંકળી. ચુન ચુન
 કરજો તોરે ચરણે ચઢાનું ગુણ અનંતા તોરે રાગમે સુન. ૧
 મહેલી નદન આદા જોતેવર, ખેલ અનંતા તોરે રાગમે, સુન. ૨
 રૂપચંદ્રકાં નાથ નિરંજન, વીકરીન પન કાગમે. સુન. ૩

પદ. ૧૫

અમળુ સો વેગી ગુર મેરા, હિસ પદકા કરે નીવેડા. અ. ૦ ટેક
 તાવર એક મુલ્લ ખીન છાલ્યા, બિનહુલે રાગ લાગ્યા;
 સાખા પત્ર નહી કમળ કિનકું, અમ્ર ગગને લાગ્યા, અ. ૧
 તાવર એક પછિ દોડે ગેડે, એક ગુર એક ચેલા;
 ચેલેને જુગ ચુણ ચુણ ખાયા, ગુર નીરંતર ખેલા. અ. ૨
 ગગન મંડલમે અધખિય કુવા, કિયાં હે અમીકા વાસા;
 સુગરા હોએ સો ભર ભર પીવે, નુગરા જોવે પીયાસા, અ. ૩
 ગગન મંડળમે ગડિ બિહાની, ધરતી દુધ જમાયા;
 માખન થા સો વિરલા પાયા, છાશ જમત બરમાયા. અ. ૪
 થડ બિના પત્ર પન બિના તુંગા બીના જીભ્યા ગુણ ગાવે;
 ગાવણુ વાલેકુ રૂપ ન રેખા, સદગુર સોહી બતાવે. અ. ૫
 આતમ અનુભવ ખીના નહી જાને, અંતર જોત જગાવે,
 ઘટ અંતર પરખે સોહી મુરત, આત્મદંધન પાવે. અ. ૬

પદ. ૧૬

રાગ સામેરી—કુંમ કુંમને પગલે, પધારો રાજ કુમકુમને પગલે. ટેક.

સંસાર છોડી સંજ્ઞા આદરવા, માન દીર્ઘા ઢગલે. પધારો. ૧ સીરીકા દેવી
સાંદસ પુરપણે, પ્રભુ ખેરી પ્રેરો સવળે. પધારો. ૨ તન જામ પ્રભુ દીક્ષા
લાંતી, કિપરે જાન ચાચુ ઢગલે. પધારો. ૩ કરમ ખપાવી કેવળ લાંબુ,
મોક્ષે મોહોત્યા તે તો એક મજલે પધારો. ૪ નથુ કલ્યાણુ કહે ચેતનને,
તું તો એવા પ્રભુ ભજલે. પધારો. ૫

પદ. ૧૭

અંતર મેલ મીટયો નહા મનદા. કાર તન ક્યા પાવારે અંતર
ટેક આળ શાળગાર મળરે શરીરપર, મુખજા કાચળે વંતયારે. અંતર ૧
અગર અંતર અગીલ અરગત, ગંદાદેહ સંગે મોવારે, અંતર ૨ મગ્ન
અસર કરી તનને પોસે, તીરીયા પતંગપર મોવારે. અંતર ૩ કહે જન-
દાસ હે અક્ષર અમર પદ, જળ નીરખ્યા તપ રોવારે અંતર ૪

પદ. ૧૮

ખળીદારો જનકે વારી, મહાવીર તોરી સંભાવસરખુકી બલીદારી.
આંકાળી. ત્રણ ગદ કિપર તખ્ત ખીરાજે, ખેરી છે પરખદા વારી. મહા ૧
ચાળી જ્વેજન મહુ કોમ સાંભળે, તાર્યા છે નગને નારી. ૨ આનંદધન પ્રભુ
આળીપેરે ખોલે; આવા તે ગમન નીવારી. મહા ૩

પદ ૧૯.

સમર સમર જ્યાં શ્રીતપકાર, જો પદતો તેરો કાજ મુધારે સખી,
પાવે બવજળકો તું પાર. સમર. દેવ ધર્મ ગુરુ દદ કરી સેવીએ કલિય ન
હોય તેરી હાર સમર ૧ તપ જપ સંજ્ઞા સાર ખળનો, બન્યો ખરચા
લીજ્યોજી એહી હાર. સમર ૨ અરગત વારી અરમજ સુકમાલકુ તુરત
દાયો હે તુમ તાર. સ. ૩ સમકીત સેજકુ ખીલ રહ્યો હે કરી હે સુમતા
ધરનાર. સ. ૫ કહેણકુ જનદાસ ઉતાવળો, કરણકુ બડો હે ગમાર, સમર ૬

પદ ૨૦.

હારે હુતો મોહ્યારે લાલજન. મુખજને મટકે, ટેક. નયણુ રસાળા.
ને નયણુ સુખળા, ચીતકુ લીધું ચટકે; પ્રભુ સાથે બકતી કરતાં કરમતણી

કમ તટકે હારે. ૧ મુઠ મન લોભી ભમર તાણી પેરે, જિન ગુણ કમલે
અટકે; રત્ન ચીંતામણી મુકી રચે, કહો દ્રોણ કાચને કટકે, હારે ૦ ૩ એ-
જિન સુણતાં પ્રેધાદીક જે, આસપાસથી પટકે, કેવળ નાણી બહુ સુખ
દાણી, કમલી કમલીને પટકે, હારે ૦ ૩ એજિનને જે દીલમાં ન આંખે, તે
તો ભૂત્યા ભટકે, ભાવ ભગત ચું ઓળખ કરતાં, વંચીત સુખડે સટકે.
હારે ૦ ૪ મરત અભવ જીનેશ્વર કેરી, જેતાં હાલુ દરખ; નીત લાભ
જો પ્રભુ કોન મોટી, ગુણ ગાંધી હુ સટકે હારે ૦ ૪

પદ ૨૧.

પ્રભુ પાન ચીંતામણ મેરો, હારે પ્રભુ ૦ ટેક મીલ ગયો હારિને મોર
ગયો દેન. નામ બહુ નિતંતરેરે પ્રભુ. ૧ પ્રીત લગી મેરી પ્રભુએ પ્યારી,
જેવ્યા અંતે અંગેરે પ્રભુ ૦ ૨ આનંદધન પ્રભુ ચરણ સરણ હે મોવ દીપેશ
મુકિતને દેને પ્રભુ. ૩

પદ ૨૨.

માંગ મુઠંગ માનીને લીંદરે ગોડીરાએ,
અ-બ નગાને મારો મુઠરો માની લીંદરે.
મુઠ મેવકપર કીરપા કરીને દીલભર દરીશણ દીંગે,
એ ગોડીરાયો—અરજ.
તુમ આપોનાશી એતર વશીઓ,
તુમ દીલમાં પરતીંગે. ઓ ગોડીરાએ અરજ. ૨
રૂપ વીશુધનો મોહન ભણે;
પેહ હીને પ્રભુમી જે. ઓ ગોડીરાએ અરજ. ૩

પદ ૨૩.

રીત સરવથી ન્યારી, હોજી તમારી રીત સરવથી ન્યારી. આજીવું.
મુકી આકળ માટે પ્રભુ રીઝયા, ચંદન આગાને તારી હો,
ચંદકોશીઓ ગયા દેવસોકે, કરણી તે કેઈ સુધારી, હો, ૩
-સુરચ શીના વાલા રશીક શીરોમણ ચરણ કમળ બહીલારી. હો, ૪

પદ ૨૪.

મુખડલા મટકે, હેજી તમારા મુખડલાને મટકે આં
અધુર પ્રવાહી હસીને જુઓછો મન હરી હ્યોછો લટકે; દો. ૧
અગુટી બાણ મારોછો મોહનાં, કાળજી વચે ખટકે; દો. ૨
વરસીકરણ વિદા વચાવો છો નેણુમાં, તુમ ચરણે ચીત અટકે; દો. ૩
સુરશશીનાવાલા રસીક શીરોમણુ લોહકે આવેછો તેમ ચટકે. દો. ૪

પદ ૨૫.

ધન ધનરે ચાંદીયું મારે આગળ, મેતો મુખડું વેનડું.
જનરાજનુંરે ધનં ટેક ૧ વાલાના વદનપર વારી કાટીક ચદ મારે,
પ્રભુને નીશદીન વંદુછુ ખમારે. ધનં પ્રભુનું મુખડું વેતારે ૨૮ તાન-
શેરે, દુખ જનમ મરણનું ભાગશેરે. ધનં વાણે મનનાં માન્યાં તે નખ
આપશેરે; કરી પાતાનો અખેપદ આપશેરે, ધન ધનરે ૪ ગાથેના મીત.
જ્ઞાન તાન સહુ સોહામણારે, સુરસશીને મદાએ વધાંમણારે, ધન ધન

પદ ૨૬.

તમારા મુખડા ઉપર વારી લાલ લટકાળા, લટકે ચંદનગાળા વારી
લાલ લટકાળા, શુંળીનું સિંહાસન કીધું લાલ લટકાળા, ત્યાં કિગાયો નુરુમન
સેઠ લાલ લટકાળા, ચરણે ચંદકોશીયો કશીયો લાલ લટકાળા. તેતો દેવલોક
જઈ વશીયો લાલ લટકાળા, એવી રીત તમારી ન્યારી લાલ લટકાળા, તમ-
ને સુરશશી બલીહારી લાલ લટકાળા.

પદ ૨૭.

કીરપા કરોને આદીશ્વર બાવા, કેસા ધ્યાન લગાયા હે. હે કીરપાં
ટેક. કર ઉપર કર અધિક બિરાજે, આશ નગર જુમાયા હે કીરપાં ૧
ગમના ગમની વાર ન સાચી, શિવરમણીકુ પાયાહે, કીરપાં ૨ આપ તરે
ઓરનકું તારે, એઈ ખીરદ આયાહે. કીરપાં ૩ પ્રેમ પદારથ ઇચ્છાપુરે
ચાંતી કુશળ ગુણુ ગાયાહે. કીરપાં ૪

પદ ૨૮.

પંથીડા પંથ ચલેગો. પ્રભુ બજલે દિન ચ્યાલ. પંથીડાં ૧ બાળપણો

આયો ખેલ ગમાયો, યૌવન માયા જનક પંથીડાં ૨ બુદ્ધ પાણો આયો,
ધરમ ન પાણો, ફરી પીછે પસ્તાયા પંથીડાં ૩ દયા મયાકર પારસ મગ-
સી, અખ તેરો આધાર પંથીડાં ૪

૫૬ ૨૯.

ગ્યાનીરે મેરે ગ્યાનીરે, ચાલો કીતાબ મુળવા ગ્યાની. ગ્યાનીરે રંગ
લાગ્યોરે ચાલો—

નુમ વાળી અમ્રતસેં જાણી ઇક્કાંગ મધુસેં ભરાણીરે ચાલો
ચાણી ગુણ પાંચીસ બીરાજે, ચાવીસ અતીશય જાણીરે ચાલો
જીવ અજીવ આર તત્ત્વ બતાવણા, મોક્ષ મારગંડા દીખાવનારે ચા
નીચા નીમરક દુર લકાવના ગ્યાન પ્રમોદ બતાવનારે. ચાલો
ગેતનીશો વાળી દીઝએ લમક, ચતુર કુશળ મુગ ધ્યાનીરે ચાલો

૫૬ ૩૦.

ગજલ—રાજુલ કહે નાથ ગએ સાત પરહરી નદી ચરજ મેરી ગરજ
દીનમે ધરી રાજુલ ૦ ૧ તેરે દક્ષતકી મેં તરશી દેખુ મેલેલપર ચત્રી, દેખા
નાથ નાથ જન મેરી અખાચાં ફરી રાજુલ ૦ ૨ આયો તોરમન શીરીએ
ગય શામતે ફરી, કીની પશુવનમે મહેર કેર આપે કયા કરી. રાજુલ ૦ ૩
આહ ભવકી જાણી રીત દીલમે ન જરી, આએ નવમે ભવ જોગ જોગ
ગએ વીસરી. રાજુલ ૦ ૪ છોડી રાજુલ શ્રીનાર લીની શીવ વધુ વરી, કહે
સુત પ્રભુ દશગોત ચરણમે ધરી રાજુલ ૦ ૫

૫૬ ૩૧.

સમત શીખર ચાલો જઈએ મોરી સજની, સમત શીખર ચાલે
જઈએ. ટેક. દેશ દેશકે જત્રા આવે. અતિસુખ ચાહીએ મોરી સજની,
સમત ૦ ૧ વીશે હુંકે વીસ જીતેશ્વર, વંદીતે પાવન થઈએ. મોરી સજની,
સમત ૦ ૨ મમ વચન કાયા પ્રદક્ષણા દેકર, મુક્તિ પરમ પદ પાઈએ મોરી
સજની સમત ૦ ૩

૫૬ ૩૨.

બેહાગ—સીયગ નીત પાણો પ્રાણી શીયગ ધરણુકો મુગરે. સીયગ.

૨૬. સીયળ સતી સીતાએ પાળ્યો; અગ્ની કુંડ ભર્યો પાણીરે સીયળ. ૧
સીયળ સતી શુભદ્રાએ પાળ્યો. ચાચણીમે ભરલીયો પાણીરે શ્રીયળ ૨
સીયળ સેઠ શુદ્ધસને પાળ્યો. ગુણી થઈ વીમાનરે સીયળ. ૩ દાન સીયળ
સંજમ વ્રત પાળ્યા, શ્રીયળ સુખ આવ્યા દાનીરે સીયળ ૪

૫૬ ૩૩.

આજકી આંગી જોર બની, ગોડી પાસ જુનેશ્વરે ૬ અંગકી ૧૬
કેસર ચંદન ચરચુ અંગે. બીચ માંહે ખુટી ગુલાબકી આજકી ૧ ચં
જોત તેરો મુખડે બીરાજે તેરે બદનોકી બનકે બલીહારી, આજકી ૨ કોરે
મધુકચંદ એ પ્રભુ સાચા પુત્ર કરો એ જુનેશ્વરકી આજકી ૩

૫૬ ૩૪.

મીલાવના મીલાવના મીલાવનારે, ગોડીછંકા દર્શન મીલાવના. ૧૬. આ
નુંબવ મેવા બજ લે પ્રાણજી; કિનેમોદે દરીશ દેખાવનારે ગોડીછં ૧ અત
રૂઝમી અંતર ન રાખો, અંતર દો દરીસન સુખ પાવનારે. ગોડીછં ૨
રામ વીશ્વકે કહે જિન પ્રભુ પ્યારા, તનકા તાપ મીલાવનારે. ગોડીછં ૩

૫૬ ૩૫.

મુરત મોહનગારી જનંદા તોરી મુરત મોહનગારી, આંકણી. દરીશન
તોરો મુંકે દરીશન દેવે, કિતકી મે બલીહારી જનંદા ૧ હરીહર ચન્દા મારે
દીન ન આવત, લાગત એ મોય પ્યારી જનંદા ૨ ત્રીસલા માતા મહારજ
ગાવે, પાવત શીવ પદ ગાજી. જનંદા ૩

૫૬ ૩૬.

ધન ધનરે ચાંચડીયુ મારે આજનુરે, મેં તો મુખડું જોયુ જન રાજ-
નુરે ધન ૧ ૧૬. વાલા વદનપર વારી વારી કોટીક ચંદ્રમારે, પ્રભુને નીશ-
જોન વંદુછું હુતો અમારે ધન ૨ પ્રભુનું મુખડું જોતારે ૨૬ લાગશેરે,
દુખ જનમ મરણનું ભાંગશેરે; ધન ૩ વાલો મનમાં માન્યાં તે સુખ
આપશેરે, કરી પોતાનો અપેપદ થાપશેરે, ધન ૪ ગાઓ ગીત ગાનું
તાન સહ સોહામણુરે, સુરસશીને સદાએ વધામણુરે; ધન ધનરે ચા-
ચડીયું ૫

પદ ૩૭.

ધન ધન આજીવનો દીન રળીઆમણો, સુરજ સોનાનો ઉગ્યો સાહ્ય-
મણોરે. ધન ધન૦ ટેક. વાણું વાતાં પ્રભુને નમ્યોરે. જનરાજ તે માહારે
મન ગમ્યોરે ધન૦ ૨ નવગ્રહ સમા થાય મારે આજથીરે, વળી ફરી દશા
તે શ્રી જનરાજથીરે. ધન૦ ૨ મુખ જોતાં તે દુઃખ સરવે ગયુરે, વાલાનુ
ધ્યાન સદા ચીતમાં રહેવુંરે. ધન૦ ૩ આખી સેવા તે શુદ્ધ મનથી ખરીરે,
સુરશર્મા ઉપર કાળા•કરીરે૦ ધન ધન૦ ૪

પદ ૩૮.

મારે આજ આજંદ વધામણારે, હુંતો લેઉરે વાલાજનાં ભામણારે,
મારે આજ આજંદ વધામણારે ટેક. મને દાસ પાતાનો જાણીયોરે, અથ-
ડતાં કેડાણ આજીયોરે મારે૦ ૧ આજી દરસન જે દુર્લભ દેવનેરે, મને
પ્રાપ્તિ રહેજે મારી શેવમારે, મારે૦ ૨ એવા દીધો ભક્તો સાચા ગુરે
પ્રભુ વિના જગમાં મીઠ્યા સહુરે. મારે૦ ૩ મેહુર કરીને માહારા મનમાં
રમ્યારે, શરસશીને જનરાજજી ગમ્યારે મારે૦ ૪

પદ ૩૯.

દેખો—દેખોરે જનંદા ખારા, ખારા જનંદા ભગવાન દેખો આંકણી,
સુંદર રૂપ ગરૂપ ખીરાજે, જગનાયક ભગવાન દેખો ૧ દરશ સરસ નિરખો
જનજકે દાએક ચતુર સુજાણ દેખો ૨ શોક સંતાપ મીટયો અખ મેરો,
પાયો અવીચળ ભાણ. દેખો૦ ૩ સજા ભદ્ર મોરી આજકી ઘડીઆં, સ-
ફળ થયો અવતાર. દેખો૦ ૪ દરીશાણ દેખ મીટયો દુખ મેરો, આનંદધન
ઉપકાર દેખો૦ ૫

પદ ૪૦.

તું જગમાંલી દીવા, મેરે પ્રભુજી, તું જગમાંલી દીવા.
ટેક.—ત્રીન જગત કે ભાવ પ્રકાશત, કાષ્ટએ ન પવન ન છીનો. ઓ પ્રભુ૦
તુમ નહી જગવાદ અનુપમ તેલ, કાપૂર. ન પીવો ઓ પ્રભુ૦ ૨ દેવ વિ-
જય પ્રભુ ચરણ સરણ કે; ખોત ખરસ ચરણ જીવો, ઓ પ્રભુ૦ ૩

પદ ૪૧.

અળખ વંતેત મેરે જીનકી, તુમ દેખો માધ અળખ
 વંતેત મેરે જીનકી. ટેક. ચંદ્ર ચૂરજ કોડ એકડા કીજે,
 હોડ ન આવે મેરા પ્રભુકી તુમ ૦ ૧ કથમધ વંતેત જગતકા
 જોળા, શોભા લીલ વરણકી તુમ ૦ ૨ લીરવીજે પ્રભુ,
 પાસ સખેશ્વર, આશા પુરો મેરે મનકી. તુમ ૦ ૩

પદ ૪૨.

નગ કારી.—ખતરાં દુર કરના દુર કરના, એક ધ્યાન
 પ્રભુકા ધરના. ખતરાં દુર કરના ૦ ટેક. જમતગ પાચો
 નીરમળ કરના, તખ લગ જીન અગુસરના. ખતગ ૦ ૧
 કોધ માન માયા પરીહરના, સમકીત સુખ વરના. ખતગ ૦ ૨
 ધન કચતક કહો કયા કરના, આખ ૦ એક દોન મરના. ખત. .
 જાન કિયોત પ્રભુ પાએ પરના, ગીવ મુંદર વર વરના. ખત. .

પદ ૪૩.

ચેતન કાચીરે મીટીકા દેરા. ટેક. પડ ગયા મુંદ બીખર ગયા ટેગ;
 કોડ કહે ઘર મેરાંરે. ચેતન. ૧ કિપર તે બુખળ સોડે, બીનર જોત અં-
 ધરાંરે. ચેતન ૦ ૨ જુડા કાક હકા હુનિઆમેં જુડા તન ધન મેગરે. ચેતન ૦
 ૩ એઈ અરજ તું કરલે ભાઈ, એ જગકો નાહી તેસરે. ચેતન ૦ ૪ નવલ
 કહે છીન છીન મન બીસરે, આપના કર હોય સંવેરા ચેતન ૦ ૫

પદ ૪૪.

આજ ઘેર પ્રભુજી પધાર્યા. કીજે મંગલ ચાર. આજ ૦
 પહેલે મંગળ પ્રભુજીને પુણુ, ઘશી કેસર ધનસાર. આજ ૦ ૧
 બીજે મંગલ અગર કિખેવું, કહે હવું ફલ હાર. આજ ૦
 ત્રીજે મંગલ આરતી કિતાઈ, ઘંટ વગવું રણકાર. આજ ૦ ૨
 ચોથે મંગલ પ્રભુ ગુણ ગાકિ, નાટીક થેઈ થેઈ કાર. આજ ૦
 રૂપચંદ કહે નાથ નિરંજન; રણુ કમળ બલીહાર. આજ ૦ ૩

પદ ૪૫.

સોવે સોવે સારી રેન ગુમાઇ, બેરણ નોંઢા તું કાંસે આઇ સોવેં
આંકળી. નીંદા કહે મેં બાળી, બોળી, બેડે બેડે મુનીજનકુ નાંખુ ઢોળી.
સોવે. ૧ નીંદા કહે મેં જમડી દાગી, એક હાથ મેં મુઠ્ઠી દુસરે હાથમે
કાંસી. સોવેં ૨ અમય મુંદર કહે મુતો બાઇ બદનીઆ, આપ મુંવે સારી
દુખ ગર્ભ દુનિયાં. સોવેં ૩

પદ ૪૬.

(તીરથળી આશાતનાં વીર કુંવરની વાતડી—એ રાગ)

મલ્લિ છતેશ્વર મુગ્ધા મનોહરી, હારે મનોહરી રે
મનોહરી; હારે ધર્મ ધારી હૃદયમાં ધારી. એ ટેક.

ભુવન ગગનમાં આપ છે વીભુ બાનું, હારે માંડી મંડ મહન માનું;
પરિતોષા અધીપ. મલ્લિ છતેશ્વર. ૧ વદન શરદને ચંદ્રમા ચીત ધાર્યો; હારે
નાથ કર્મ કલંક નીવાર્યો, ભળને બુધાળ. મલ્લિ છતેશ્વર ૨ ચરણ કમળ-
વી આકીર્તે ચીત માંડી, હારે જય કમળ સરોવર જ્યાંડી, દેખ દાસ દયાળ
મલ્લિ છતેશ્વર ૩ તેજ તણા પુંજ એકંદ્ર આંદી આગ્યો, હારે સુર્ય
મગ્ધાન કરતાં હાર્યો. કરે સમુદ્રમાં પાત મલ્લિ છતેશ્વર. ૩ વિશ્વ વિભુ
વરો દાસની દાસ અરજી, હારે પ્રભુ પદની “ પ્રવર્તક ” ગરજ દેગે ગા-
ન દાન મલ્લિ. છતેશ્વર ૫

સમાપ્ત.

માગ ૨ જો.

થાયો.

સખિશ્વર પારસજી પુછ્યો, નરભવનો લાલો લીજ્યો;
 મનવંધીત પુરણ સુરતર, નર વામા મૂત અલવેસરં. ૧
 દોયા સતા જનવર અતિ ભત્તા, દોય ઘોળા જનવરગુણ નીત્તા.
 દોયા લીત્તા દોય શામળ કલ્યા, શોળે જન કંચન વર્ણ લલ્યા;
 અગમ તે જનવરે ભાખિયાં, ગાયધર તે લખે દાખીઓ;
 તેલનો રસ નંજે ગાખીયાં. તે હુંવા શીવ સુખ સાખીઓ.
 ધરણીધર રાય પદ્માવતી, પ્રભુ પારશ્વ તણા ગુણ ગાવતી;
 સદું સંઘત સંકટ ચુરતી, નય વિલમનાં વંચીત પૂરતી. ૪

પંચ તીર્થકરની થાયો.

કલ્યાણ કદ પદજી જણુંદં, શાંતિ તલો નેમી જણુંદ મુખીદં,
 પાસ પયાસં શુગુણીકલાણં, ભતિયં વંદે શ્રી વર્ધમાન. ૧
 અપાર સંસાર સમુદ્ર પારં, પતા સીવદીપુ સુધક સારં.
 સવે જણુદા સુરવદ વંદ્યા, કલ્યાણ વલી ન વીસાલ કંદા.
 નીવાણું મગે વરથાણું કંપં, પાણુ સયા સેસસુ કુવાઈ દંપં.
 મયં જવાણું સરણું મુહાણું, નમામી નીચતી નમ લાણું. ૩
 ફદીદુ ગાખીર તુસાર વંના, સરોજ લથા કમલે નીસંના,
 વાએસરી પુરંચ વગ લથા, ચુલાયસા લમ સયા પસાથા. ૪

અથ પશુશણની થાયો.

સતરભેદી જન પુગ્ન રચીને, સનાત મહોત્સવ કીજેજી,
 દોલ દદામા ભેરીને ફેરી, ઝલરી નાદ સુણીજેજી;
 વીર જન આગળ ગાવના ભાવી, માનવ ભવ ફળ લીજેજી;
 ધર્ય પશુસણ પુરવ પૂન્યે, આન્યાં એમ ગણીજેજી. ૧
 આસ પાસ વળી દસમ દુવાલસ, ચતારી અઠ કીજેજી;

ઉપર વળી દસ દોય કરીને, જીવ ચોવીસે પુજેછ.
 વડા કલપનો છંદ કરીને, વીર ચરીત્ર સુણીજેછ.
 પડવે તે દીન જનમ મહોત્સવ, ધવળ મંગળ વીરતીજેછ. ૨
 આઠ દીવમ લગે અમર પળાની, અહમનો તપ કીજેછ,
 નાગકેતુની પરે કેવળ લાડીએ, જે શુભ ભાવે રહીએછ;
 તેલાધર દીન વણ કડ્યાણક, ગણધર વાદ વદીજેછ;
 ખાસ નેમીસર અંતર લીજે, રીખબ ચરીત્ર સુણીજેછ.
 આરસે સુવને સમાચારી, સવત્સરી પડીકમીએછ;
 જૈત જુહાર વીધીરયું કીજે, સકળ જંતુને ખામીજેછ;
 ચારણાંતે દીન રવાનીવન્સળ, કીજે અધીક વડાધણ;
 માન વીજય કહે સકલ મનોરથ, પુરે દેવી સીસાધણ. ૪
 ચીંતામળી ગિતા સુરસે, આજેસર આશા પુરજેછ;
 શાંતીનાથની શેવા જે કરે, જે જેતઈએ તે આવી મળેછ. ૧

અથ સીદ્ધ ચક્રની થોથો.

જન સાસન વંછીત પુરણ દેવ રસાળ;
 ભાવે ભવી ભણીએ, સીદ્ધચક્ર ગુણ માળ,
 ત્રીદુ કાળે એહની, પૂજન કરે હિજમાળ.
 તે અમર અમર પદ, સુખ પામે સુવીશાળ. ૧
 અરીદંતને વદો, આચારજ ઉજવાય,
 મુની દરશણ નાંણ, સીદ્ધચક્ર સુખદાય,
 એ નવ પદ સમુદીત, સીધચક્ર સુખદાય,
 એ ધ્યાને ભવીનાં, ભવ કેટી દુખ વનય. ૨
 આશો ચૈતરમાં, સુદી સાતમથી સાર;
 યુનમ લગી કીજે, નવ આંખીલ નીરધાર,
 દોષ સહસ ગણવું. પદ સમ સાડચાર,
 અકાસી આંખીલ, તવ આગમ અનુસાર.

શ્રી સીદ્ધચક્ર શેવક, શ્રી વીમલેસર દેવ;
શ્રી પાળ તાળી પેરે, સુખ પુરે ક્વચમેવ,
દુખ દોલંગ નાવે, જે કરે ઝાલની શેવ,
શ્રી મુમતી મુગરનો, રાંમ કહે નીત મેવ.

બીજની થાય.

દીન સકળ મનોહર, બીજ દીવસ મુવીવેશ,
નય ગંજા પ્રભુમે, ચંદ તળી જહાં રેખ;
તીહાં ચંદ વીમાને, સામ્યતા જનવર જેહ;
હુ બીજ તણે દીન, પ્રભુમુ આણી તેહ.

પાંચમની થાય-

આવળુ સુદી નીન પંચમીએ, જનમ્યા નેમ જીવંતો;
આમ વરણ તનું શોભતુએ, મુખ આનંદકે ચંદનો.
સહમ વરસ પ્રભુ આવળુએ, ભ્રમચારી ભગવંતો;
આજ કરમ લેલે લાજીએ, પોહ્યાન્યા મુંગળી મહંતો.

આઠમની થાય.

મંગલ આઠ કરી જશ આગળ, ભાવ ધરી સુર રાજજ;
આઠ વતના કળસ ભરીને, નવરાવી જનરાજજ,
વીર જીનેશ્વર જનમ મહોછવ, કરતાં સિવ સુખ સાધેજ;
આઠમનો તપ કરતાં અમ ધેર, મગળ કમળા વાધેજ.

અઠાદશીની થાય.

અઠાદશી અતી રૂઝડી ગોવીંદ પુછે નેમ
કોણ દાણુ એ પરવ મોટું, કહોને મુજશું નેમ;
જનવર કલ્યાણક અતી ઘણાં એકસોને પંચાસ;
તેણે કારણુ એ પરવ મોટું, કરો મન ઉપવાસ,

સીધગિરીની.

શ્રી સેતુજો તીરથ સારો, ગિરીવરમાં જેમ મેર ઉધારો;

(૬૧)

હાથેર રામા પારે, મંત્ર માંડી નવકારજી બજાશે,
 તારામાં જેમ અંદ્ર વખાણું. જગચર જગમાં જાણું,
 પંખીમાં ઉત્તમ જે હંસ, કુળ માંડી જેમ રીખવના વંશઃ
 નાભિ તળે એ અંસ, ખેમાવંતમાં શ્રી અરીહંત.
 તપસુરામાં માહા મુનીવંત, શેતરૂંજે ગયા ગુણવંત. ૧

પુર ગિરી મહિમા, આગમમાં પરશીધ.
 વિમળાચળ ભેટી, લાડીએ અવીચળ રીધઃ
 પચમ ગતી પોટાલા, મુંતીવર ક્રોડક્રોડ.
 એણે તારે આવી, કમ ગાવાતક છોડ. ૨

આદિ જનવર રાયા, જન્મ મે વન્ન કાયા.
 મરદેવી માયા, ધેરી લાંછન પાયા;
 જગત સ્થિતિ નિભાયા, ગુન ચારિત્ર પાયા;
 દેવળ સિરિ રાયા, મોહ નગરે સધાયા. ૩

દયમ અંદાવન વંદન કીજે, વારખેળુ દુઃખ વારેજી;
 વર્ષમાન જનવર વળી પ્રણમે, શાશ્વત નામ એ આરેજી.
 સરતાદિક ખેત્ર મળી હોવે, આર નામ ચિત્ત ધારેજી.
 તેણે આર એ સાશ્વત જનવર, નમીએ નીત્ય સવારેજી. ૪

પ્રહ ઉડી વંદુ, રીખવદેવ ગુણવંત;
 પ્રભુ બેઠા સોડીએ, સમવસરણુ ભગવત;
 ત્રણ છત્ર ખીરાંજે, ચમર હાથે ઘંટ,
 જનના ગુણુ ગાવે, સુનર નારી વંદ;

શ્રી મંધરજનની.

શ્રી શ્રીમંધર જનવર, સુખકર સાહેબ દેવ,

અરીદંત સકળતી, બાવ ધરી કઈ શેવ;
 સકળ આગમ પારક, ગર્ભધર બાખીત વાણી;
 જયવંતી આણી, જાન વીમળ ગુણ આંખી. ૯
 માણવના જેવમાં મંદિર સ્વામી, સોકાનું સિદ્ધાસનજ;
 રૂપાનું ત્યાં શ્વર ખીરાનું, રત્ન મણીમાં દિવા ચારજ;
 કમકમ વરણી ત્યાં ઘુઘરી બિગનું, મોતીના અક્ષર ચારજ;
 ત્યાં બેસા આ મંદિર સ્વામી બાંધે મધુરી વાણીજ,
 કેસર ચંદન બર્યા કમોળી કરતુરી ગરામોજ.
 પાલેલી પુજા મોરી દોનું, કિમતે પ્રમાનજ.
 પાસ જાનુંદા વામાનુંદા, જળ્ય મરુએ કળી;
 મુપના દેમે અર્થ વિશેષે, કાં. મધવા મક્ષી.
 જનવર જનયા મુઃ હુલસયા, હુ આ રમણી પ્રિયે,
 નમિ નજ વિન નિરાજ, નિલાકન વ્રત કાંએ.

સઝાયો.

રાત્રીભોજનની સઝાય.

પુન્ય મંજેંગ નરયવ લાધ્યો, સાધો આતમ કાજ;
 વીખીયારસ જાણો વીખ સરીખો, એમ બાળે જનરાજરે.
 પ્રાણી રાત્રી ભોજન નિવાર, આગમ વાણી સાચી જાણી.
 સમકીત ગુણ સહી નાંણીરે, પ્રાણી. આંકણી.
 અભક્ષ બાવીસમેં રચણી ભોજન, દોષ કહ્યા પ્રધાન.
 તેણે કારણ રાતે મત જીમો, જે હુવે લહાડે સાનરે. પા. ૧
 દાન સ્નાન આયુંધતે ભોજન, એટલાં રાતે ન કીજે,
 એ કરવુ સુરજની સામે, નીત વચન સમકીજેરે. પા. ૨
 હિતમ પશુ પખી પણ રાતે, ટાળે ભોજન ટાળો;
 તુમે તો માનવી નામ ધસવો; કીમ સંતોષ ન આણોરે. પા. ૩

માંખી જુ કીડી કાલીઆવડો, ભોજનમાં જે આવે,	
કાંડ જસોધર વમન વીલકતા, એકવા રોગ કપાવેરે.	પ્રાં ૪
જગુભવ જગ દયા કરતાં, પાતીક જેલ કપાયે;	
એક તજાવ દોડતાં તેડો, દાખળ સુચુર અતાયોરે.	પ્રાં ૫
એકદોતર ભવ સડ જાયાં સમ, એક દવ દેતાં પાપ;	
અપોતર ભવ દવ નિંદા કરમ, એક કુવાળુજ મંતાપેરે.	પ્રાં ૬
એકસોને જુવાલાય ભવ લંગ, કાળુજના જે દોખ;	
દગ એક કવક વિતાં, લેલેલ પાપતાં પાખરે.	પ્રાં ૭
એકસો એકાવન ભવ તર, જે કલંક કલંક અપાર;	
એકસાં નિત ખડા જેડો, અનરખનો વીસ્તારે.	પ્રાં ૮
એકસો નસાળ ભવ ગંગ, ખડાં સિર્વાખય સખધ.	
એક ગરી ભોજન તેડો, કરાં નીકાચીત અધરે.	પ્રાં ૯
ગરી ભોજન દોપ ઘણાંછે, એક કડીએ વીજાર;	
કાલી કહેતાં પાર ન પાવે, પુના કાલી મળરે.	પ્રાં ૧૦
સવે નિત નાવાળુ કરીને, જામ પરિણામ ધરીને;	
માન માને પાશખમળતા, લાભ ઘણીપરે લીજેરે.	પ્રાં ૧૧
મુની વસતાની એ સીખામળુ, જે પાળે નરનારી;	
સુરનર સુખ વીલસીને, માલ તણા અધિકારે.	પ્રાં ૧૨

ઢંઢણુ મુનીની સઝાય.

ઢંઢણુ રૂપીને વંદણા હું વારી. કિતકષ્ટો અગુજારરે હું વારી લાવ.	
અભીચલ લીધો આકરો હું લખ્ય લેશું અહારરે.	હું ૬૦
દીન પ્રીતી જાવે જાયરી, હું ન મીલે શુધ અહારરે,	હું
ન લીએ મુની અસુજતા હું પીજર હુવો ગાવરે.	હું ૬૦
હરી પૂછે શ્રીનેમને હું મનીવર સદસ અહારરે,	હું
કિતકષ્ટો કણ એકમાં હું મુજને કહો કપાળરે.	હું ૬૦ ૩
ઢંઢણુ અધીકો દાખીયો. હું ત્રામુખ નેમ જીવુંદરે,	હું
સ્નેહ ઉમાલો વાંદવા હું ધન જાદવા કુલ ચંદરે.	હું ૬૦ ૪

ગણીયારે મુનીવર મોલ્યા હું વાંદે ફરન નરેશરે.	હું
કાપ્પીહી મીથ્યાત્ની દેખને હું આયો ભાવ વીસેપરે.	હું ૬૦ ૫
આયો મુજ ઘર સાધુછ હું લ્યો મોદીકાં સુદરે,	હું
શ્વીછ લઈ આવીયાં. હું પ્રભુછ પાસ વિસુદરે.	હું ૬૦ ૬
મુજ લખે મોદીક મોલ્યા. હું મુજને કહો કપાળરે,	હું
લખ્ય નહી વછ નાદરી. હું શ્રીપતી લખ્ય નીલાકરે.	હું ૬૦ ૭
તો મુજને લેંયા નહી. હું ચાલ્યા પરકળ કાળરે.	હું
તટની વાંદે જાયને હું ચુસ્ત્યાં કમ સમાવરે.	હું ૬૦ ૮
આમ સુધી ભાવના હું પામ્યા કેવળ જાનરે.	હું
તંદણુ શ્વી મુજને ગયા હું કહે જનાદરપ મુજનળરે	હું ૬૦ ૯

છલાચી પુત્રની સજાય.

નામ દલા પુત્ર જનગીએ, ધનદત્ત શેઠનો પુત્ર.	
નટડી દેખીને ઓહીઆ, જે રામે ઘર સુત્ર.	
કરમ ન છુટેરે પ્રાણીયા, પુત્ર નેહ વીકાર,	કરમ ૧
નીજ કુર છંડીરે નટ થયો, નાવી શરમ લગાર	
એક પુર આગ્યારે, કિંચા વાસ વિશેષ,	
તીહાં રાય જેવા આવીયો, મળીયા લોક અનંદ.	કરમ ૨
દોય પગ પહેરીરે પાવડી, વાંસ ચડ્યો ગજ જંવ,	
નીરધારા કિપર નાયતો, ખેલે નવ નવા ખેલ.	કરમ ૩
હોલ બળાંવરે નટવી, ગાવે કીતરે સાદ;	
પાયતલ ધુધરારે ધમધમે, ગાળે અંબર નાદ.	કરમ ૪
તીહાં રાય ચીતમેરે ચીતવે, લુબધો નટવીને સાથ;	
જે નટ પડેરે નાયતો, તો નટવી મુંજ હાથ.	કરમ ૫
દાન ન આપેરે ભુપતી, નટ જાણે નૃપ વાત;	
હું ધન વાંછુરે રાયનો, રાય વાંછે મુંજ ધાત.	કરમ ૬
ત્રવ તિહાં મૂતીવર પેખીઓ, ધન ધન સાધુ નીરાગ,	
ધિગ ધિગ વિખીયારે જવને, એમ પામ્યો વૈરાગ.	કરમ ૭

ચાળ ભરી શુદ્ધ મોદદે, પદમણી કોમેલાં વાર;
 લો લો કે' છે લેતા નથી. ધન ધન મૂતી અવતાર.
 સંવર ભાવેરે કેવળી, થયો મુની કમે ખપાય.
 કેવળ મદીગાછ મુર કરે, લલિધરાને ગુણ ગાય.

કરમ૦ ૯

કરમ૦ ૧૦

સાખીઓ.

વિર જીતેવર સાક્ષિઓ, ભમીયો કાળ અનંતઃ
 પણુ સમક્ષિત પામ્યા પછી. અંતે થયા અરિહંત.
 જગના તીરથ દો વડા, સેવુંજો ગીરનારઃ
 એક વઃ રિગ્વેદ સંભાસર્યા. એક નેમ કુમાર.

૧

૨

ગાવાના ગીતો.

સાત વાર.

આદીને અરીહંત સ્વપ્ન ધેર આંવોરે;
 મારા સ્યામ સલુણા નેમ દીક્ષમાં લાવારે.
 સોમે તે શુભ શણુગાર મજાએ અગેરે,
 મારા બુગજીવનની સાથ રમતું રંજિરે.
 મંગળ શુભ દીન આજ મંગળ ચારે;
 કાંઈ નવ ભવ કરો સ્નેહ હું સંભારે.
 બુધ ધેર આંવો નાથ બુદ્ધિના બળીયારે;
 પ્રભુ એક સેહસને આઃ લક્ષણ ભરીચારે.
 ગુરૂ ગીરવા ગુણુવત શીવા દેવીનારે,
 કાંઈ સમુદ્રવીજ્ય કુળઅદ નેમ નગીનારે.
 શુકર સેહસાવન ચાલો મુગ્ધનીરે;
 મારે સમય થયો પ્રભાત વીતી સુજનીરે,
 સતીસર સંગમ લીધ પ્રીત વધારીરે,
 દોનું પામ્યા પરમાનંદ નેમને નારીરે.

૧

૨

૩

૪

૫

૬

૭

મુળચંદ કહે એમ આશા શરશેરે,
જે નીરમળ પાળે શીયળ ભવજળ તરશેરે.
અમે નમીએ ગેમી જીવંદ ધડ ગીરનારેરે,
રાણી રાજુલ જુવે પાટ સાતે વારેરે,

ગરબી.

પડવાની પડ પ્રીત ગટમટ ભૂલીરે. એ રાગ.
આલો સખીઓ મમ સાથ જીત ધગ જામીરે;
અવલોક આદીનાથ પાવન થમજોરે.
મોહન મરદંવી નંદ જગ જયકારીરે,
જસુ વંદ પ્રતમનો ચંદ બનતે બલાપારીરે,
કંચન ગીરી દરી જીનગલ જામ નવનંદરે,
કરતાને આનમ કાજ સચી દુલસંવેરે;
વીનતા નગરીનો રાય, દરજી નીરખીતરે;
પણ છે સત ધનુષની કાય. સોનન મરીખીરે.
હમ દીલમાં વશીયા એ દેવ, રંગ રશીકારે;
જસ નુરવર સારે શેવ છેલ છપીકારે.
અંબી શીવચ્ચાળીના કંથ કામળગારાંરે.
નુખ આગો આદી અનંત, પુરણ પયારારે.
પ્રભુ પુરણ પુન્ય પસાય, અમે દીકરે,
આ દરખ મનમાં ના માય લાગે મીકરે.
રમઝમ કરી જીન ગુણ રાસ રમાએ રંગેરે,
આવો જીનજી આવાસ સખીઓ સંગેરે.
પુજો દરી દર શીર તાજ, દેસર ઘોળીરે,
અંબોડા લઈ આજ સૈયર ટોળીરે.

પંદર તીથોયો.

જે જીન મુખ કમળાને રાજેરે, સરસતીને નસું શુભ સાજેરે.

નેમ ગુણ ગાવાને કાળે, વાલો મારો નેમ જીવુંદ ક્યારે મળશેરે.

પ્રભુ દેખીને દુષ્પદાં ટળશે.

વહાલો ૭ ૧

મારો શામનુંદર ક્યારે મળશેરે, જેણે રથ તોરણથી વાળ્યોરે.

જેણે પગજાનો ભય ટાળ્યોરે, જેણે બદલ કુળ અજવાળ્યો. વી ૨

રાખુલ પ્રભુ રંગે રાતીરે, પીયુ વીરહે તપે જેની છાતીરે,

પંદર તીથી આગીપેરે ગાતી.

વાહાલો ૭ ૩

પદ્ય તોથી પહેલી વખાળુંરે, પીયું મળશે મન એમ બાળુંરે,

એને વપવન રસનું ટાળું.

વાહાલો ૭ ૪

પ્રીતે દ્વીધ ધરમના રંગીરે, પગુ કરણા કરી મન ત્યાગીરે,

જાણું શીવગમણીના રંગા.

વહાલો ૭ ૫

પ્રીતે વાગ વગતે મન સારીરે, જેમ માગ ગુધ આસારીરે,

દયા વીના ધરમ ન ધ્યાવ.

વહાલો ૭ ૬

ચોથે એવું મન ચીતે ધારીરે. ગયા તોરણથી તજ નારીરે;

વાલમજ એ વાત ન સારી.

વહાલો ૭ ૭

પાંચમે વ્રત પાંચને પાળીરે, જાણુ દોષ સર્વ તમે ટાળીરે,

નીજ નાગતે કેમ ન સાંભળી.

વહાલો ૭ ૮

છંદે જીવને રાખીરે, આ અખળા દુષ્પદાં નાખીરે,

તુમે કુળ આગળ કયો સાખી.

વહાલો ૭ ૯

સાતમે ગુમ ચીતને પ્રીતેરે, જગજીવનના ભય વારીવંરે,

તો મુંઝતં કેમ દુષ્પ દીવંર.

વહાલો ૭ ૧૦

આઠમે આઠ કરમને તોડીરે, શીય નારી સાથે પ્રીત બેડીરે,

મુજથી ન કરીએ થોડી.

વહાલો ૭ ૧૧

નવમે નવ ભવનો નેહ ટાળીરે, મન મોહ દીશથી વાળીરે.

મુને વલવલતી ન સાંભળી.

વહાલો ૭ ૧૨

દસમે દશ વીધી જતી ધરમેરે, આદ્યો ચીત બધ્યો મરમેરે,

મુને એમ પડેછે ભરમે.

વહાલો ૭ ૧૩

અગ્યારશે રસના ધામીરે; એમ સ્ત્રીધ હોવે કાણુ કમીરે,

વણુ અવગુણે તણએ વામી.	વાદાનો ૦ ૧૪
આરશે ભુધીવંત મીતરે, નવી જાણી રૂપીની રીતરે,	વાદાનો ૦ ૧૫
એવી ખોટી કરોછો અનીત.	
તેરસે તેરસમે આહીરે, પછી જોજો મુજને વાહીરે,	વાદાનો ૦ ૧૬
રાખીશ પીયુઝ કર સાહી.	
અહિંશે ચતુરો ચીત ચીતેરે, મને મેલી ગયા નીજ કંતેરે,	વાદાનો ૦ ૧૭
હુતો અવગુણી ગુણી ભગવંતે.	
ધુનમે પખવાડુ થાયરે, કંથ નાગ્યા રાગુલ તીલાં બનયરે,	વાદાનો ૦ ૧૮
જામ વંધા પ્રભુજના પાય.	
તમે અનંત ગુણુ ભગવાનરે, વ્રત આપી વધારો વાનરે,	વાદાનો ૦ ૧૯
મુને દીજએ વંછીત દાન.	
સંજમ દેહ તારી નારીરે, એલ દપતાની અચાહારીરે,	વાદાનો ૦ ૨૦
શીવ પહોતાં સરવ દુઃખનારી.	
જગ ગુર ચીતમાં લાવેરે, અનુભવ રંગે ગુણુ ગાવેરે,	વાદાનો ૦ ૨૧
તે મન વંછીત સુખ પાવે.	
સુરતમાં સખેશ્વર પાસરે, પ્રાણુમ્યા પુરે મન આશરે;	વાદાનો ૦ ૨૨
કહે કૃષ્ણવી જયના દાસ.	
ખનર તીથી ગાઘ હમગેરે, રહી જીજુદ્રસુરી મગેરે,	વાદાનો ૦ ૨૩
રંગવીજય ચડતે રંગે.	

ગીત.

(મીઠ્યાંત વામાને કાસ્યા સમકીત પામીરે. એ દેશી.)

રૂકો માસ વસંત રૂળી વનરાજીરે, રાયણુને સહકાર વાલા;

કેવડી જાયને માલતીરે, ભમર કરે ઝંકાર વાલા;

કોવલ મદલર દહુકતીરે, ખેડી આંખા ઝળ વાલા;

હસે જુગલ જળ કીલતાંરે, લીમળ સરોવરપાળવાલા,

મંદ મવનની લહેરમાંરે, માતા સુપન નીહાળ વાલા.

આંક ગી.

દીડો પ્રથમ ગજ હિન્ગોરે, બીજે રીખલ ગુણવંતવાલા,
તીજે સીંહજ કેસરીરે, ચોથે શ્રીદેવી મહંત વાલા;
માગ બુગલ ફૂલ પાંચમેરે, છઠે રોહણી કંત વાલા,
છગતો મુરજ સાતમેરે. આઠમેહજ લોહકંત વાલા.

૩૦ ૨

નવમે કામ રૂપા તણારે, દસમે પદમસર બાણ વાલા,
અગ્યારમે રત્નાગરે, બારમે દેવ વીમાન વાલા,
ગજ રત્નનાં તેરમેરે, અકરમે ભગ્ની વખાણ વાલા,
કારતાં આકાશીરે, પેસતાં વન પ્રમાણ વાલા.

૩૦ ૩

માતા નુપન લમ તપીયારે, અવધી બુઝે સરસજ વાલા,
સકા અવન કરી વટીયારે, જગની કિર જનસજ વાલા;
એવે સમે દીક તે આવીયારે, મા આગળ ધરી લાજ વાલા,
પૂજ્યવંતી તમ પામીયારે, તણ બુવનનું રાજ વાલા.

૩૦ ૪

ચરક નુપનના અર્થ કહીરે દીક ગયા નીંજ દામ વાલા,
માનવ દીક મળી ગયારે નંદીમર જન ધામ વાલા;
અવન કલ્યાણક આજરે, શ્રીકાળ પુજ દામ વાલા,
શ્રી નુભવાં તેજ સમેરે, વરગત જીવ વીમરામ વાલા.

૩૦ ૫

(મેતો સદાગ્નદેકું દુંદણુ ચલીયાં. એ રાગ)

મેતો બેતી ઝિડ જન રાયારે, નેમ સ્યામતલી પાયારે. મેતો
એક બન દુંદ દુંને બન દુંદ્યો મેતો દુંદલીયા વન સાગરે. મેં ૧
બન મગપીંજર મુચા બુઝ, મેરે નયનમે નીર;
સદારે. મેં ૨ પાવમે પીંજરી ગલે ખીચ માળા, મેતો સેલસીકા
ખતાયારે. મેં ૩ વૈતવિજય કહે ધન ધન રાણુલ, મેતો પ્રભુ ચરણ
ચીત લાયા. મેં ૪

• (મામા આવો બુલમ શુ' શહન કરોરે. એ રાગ.)

ગાઓ ગાઓ પ્રભુના ગુણ ગાઓરે.

તમે ગુણ ગાઓરે, સદા સુખી થાઓરે;

મોક્ષનારે મીઠો મેવો પાવો.

ગાઓ

વીધ વિધ રંગેરે પુળે ઉમંગેરે;

“નાનો” કે, કહી ન આવો મળે લાવો.

ગાઓ

(નિર્મળ શત સમ્મળ રાજ્યપર.)

મસ્તી છનંદા છે સુખકંદા, કદ અમારાં કાપોને.

મહેર કરી મારેશ્વર અમોને સ્થાય તમારી આગેને.

છે અતી દયાવાન, પ્રભુ ભારી કૃપાવાન (૨)

નથી નથી નથી કાંઈ આપતી સમાન,

દરનીશ હિંસ ધરી ધરૂં તમ ધ્યાન.

હું કેસર અંદાં પૂજન કરૂં ધરી પ્રીત. (૨)

અસાર સસારમાંથી કાઢી નાંખી આ ચિત્ત

“નાનો” નેહ ધરી નિત્ય ગાય આપ ગીત

ધનાશ્રી.

ધરજો વિનતી ધ્યાન, છનપતી ધરજો વિનતી ધ્યાન,

સ્મવળ્લ મોહી ભુલા પડીયા, નજી શુદ્ધિને શાન.

મોહ માયાએ કયું અમોપર દીશે અતી દયાળુ.

છન

હાય ! દગ્ગરો ફકમો કીધાં, થકિ તેથી લેરાન.

છન.

નાનાલાલના નાથ દયાથી, સ્વર્ગ સમીપે તાંણ.

છન

તુ ન કુમલા છઅરવા, એ પીતા મોરા. એ રાગ

તુહી દાતાર છણુંદવા (૨) એ પ્રભુ મોરા તુહી-ટેક.

તુમ દરશનસે ચેન પડતુ હય, તુહી દાતાર છણુંદવા.

મોથ્યા તમ પટ દુર કરનકુ, દે ઉપદેશ મધુરવા.

ભવ દુઃખ છેલન, મોક્ષ સુખ કારણ, સેવન દંદ ચરણવા.

ઓ

જન સભા કહે કરજોડી, રખીયે મહેર નજરવા,

[છન સુખ પલિયાં ગુડીયાં બેલીયાં.]

સુન મોરી સમયાં પધયાં પડીયાં, પ્રભુ પુજનકુ મન ચલીયાં.

ટેક

घरम छनश्वर अती अलवसर, दरशन पीनमें टणवणीयां. सुन.
 अष्ट द्रव्यसे पुज्ज रखावुं, आंगी अनावुं मन रलीयां. सुन.
 यंपा अपेली ओर भोगरा, भाणा अनावुं न्युन कडीयां. सुन.
 बुलकर ओर न हेवा पुणुं, ओक प्रभुसे मन रलीयां. सुन.
 जैन सभा कए करणेडी, मन वंछीत मोर कणीयां. सुन.

(भार पट्टे लुभ प्यारी कृष्णनडे-ओ राग.)

ज्मानद प्रभु तोरि यरणुसे, तोरि यरणुसे, छनदे यरणुसे, टेक.
 पारस प्रभुमें कहुं मे मनसे, छोडी हे दुनीयादारी, यलसे. आ०
 ज्मान तो अमारी अरुछ स्वीकारी, शेवक करो मोरि आप जयनसे,
 जैन प्रकाश नामे बिलास, आवी जैनदे वसे नेतुनमें अंगमें. आ०

(प्यारसे भदली कयुं नजर तोरी-ओ राग.)

लागी प्रभु पाससे नजर मोरी लागी. टेक.
 अश्वमेध कृष्णदे आराधे, वामादेवी कुमार,
 नील अरण्य तणु हेद मनादर, आवीजनहुं सुभकार. न०
 हमक नामे जेगी हेप्पनहुं, माता लेछ कुमार.
 जान हेप्पदे गोसे जेगीसे, का तेने काया पीयार. न०
 दीसा म धर्म कयुं तुं करता, पुरी ज्ञाने अवतार.
 प्रभुछ नागद जल निकाल्या, संबजाव्या नवकार. न०
 गुर पदवीमां जकर उपन्या, घर निंद नाग कुमार.
 कशला करी तेसे मुंज डिपर, लपजग पार डितार. न०
 शेवक जैन कड करणेडी, सुंदर शेहेर भोवतार,
 श्री सीतामलु पास छनेश्वर, पीनती करणे पीयार. न०

पुन्यप्रकाशनं स्तवन.

हुहा—सकल सिद्धि हांयक सदा, यावीसे छनराय; सहगुरे सभनी
 सरस्वती, प्रेमे प्रभुमु थाय. त्रिलोचनपती त्रिसला तल्लो, नंदन गुण ग-

બીર; શાસન નાયક જગજ્યો, વર્ધમાન વડવીર. ૨ એક દિન વીર જીજ્ઞાસે,
 ચરણે કરી પ્રણામ; ભવિક જીવના હિત ભણી, પુછે જાતમ સ્વામ. ૩ મુક્તિ
 ગારગ આશધિએ, કહો કઈ પેરે અરિહંત; સૂઝા સરસ વચન રસ, ભાષે
 શ્રી ભગવંત. ૪ અતી ચાર અજોઈએ, ત્રત ધરીએ ગુરુ શાખ; જીવ બમાવો
 રાયણ ને, ચોની ચોરાશી શાખ. ૫ વિધિશું વળી વોરાશીએ, પાપ આન
 અદાર; ચાર શરણ નિત્ય અનુસરે, નિંદા દુરિત આચાર. ૬ શુભ કરણી અનુ-
 માદીએ, ભાવ ભક્ષો મન આણુ; અણુસર અવસર આદરી, નવ પદ જપો
 સુખાણુ. ૭ શુભ મતિ આશધન તાણા, એ છે દશ આધકાર, ચિત્ત આગીત
 આદરે, જેમ પામે ભવપાર. ૮ ઢાળ. કમતીએ છેડી કીલાં રાખી, એ દેશી.
 જ્ઞાન દરિસણ ચારીત્ર તપ વિરજ, એ પાંચે આચાર. એક તાણા એક ભવ
 પરભવના અજોઈએ અતિચારે, પ્રાણી જ્ઞાન ભણો ગુણ આણી વીર વંદ
 એમ વાણીરે; પ્રાં ૧ એ આંકણી, ગુરુ કિત્તીએ નવી ગુરુ વિનએ, માં
 ધરી માન; સૂત્ર અર્થે તદુ ભય કરી સુધા; ભણીએ વાડી કપધાનરે; પ્રાં
 શાં ૨ જાનો પરગણુ પાટી પોથી, ઠવાળી નોકાર વાડી; તેહ તણી કાધા
 આસાતના, જ્ઞાન ભગતીને સંભાળીરે; પ્રાં જાં ૩ ઇત્યાદિક વિપરીતપ-
 ભાથી, જ્ઞાન વિરજ્યું જેહ, આ ભવપર ભવ વળીરે, ભવોભવ મિછા દુક
 તેહરે, પ્રા. જા. પ્રાણી સમકિત લ્યો મૃદ્ધ જાણી, વીરવદે એમ વાણીરે;
 પ્રા. સ. જિન વચને શંકા નવી કીજે, નવી પરમત અભિલાખ; સાધુ ત-
 ણી નિદા પરદરજે કળ સદેહમાં રાખરે. પ્રા. સ. ૫ મુંદપણુ છડો પર-
 સસા ગુણ વંતને આદરિએરે. સામીને ધરમે કરી થીરતા, ભક્તિપર ભાવના
 કરીએ. પ્રા. સ. ૬ શંક ચેત પસાર તણો ને, અવળુવાદમન લેખો; ૭-
 વ્ય દેવકો ને વાણસાડ્યો, વિશુસંતો કવેખ્યો પ્રા. સ. ૭ ઇત્યાદિક વિપરીત
 પાણથી સમકિત ખંડ્યું જેહ, આ ભવ પર ભવ વળીરે ભવોભવ, મીછા
 દુક તેહરે. પ્રા. સ. ૮ પ્રાણી ચરિત્ર લ્યો ચિત આણી, પંચ સુમતિ તણ
 ગુપતી વિરોધી, આઠે પ્રવચન માય, સાધુ તણે ધર્મે પારમાદે, અશુદ્ધ સુ-
 ચન મન કાયરે. પ્રાં ચાં ૯ શ્રાવકને ધર્મે સમાયક પોસમહં મનવાળા,
 જે જ્યણા પુર્વક એ આઠે પ્રવચન માય ન પાળીરે. પ્રાં ચાં ૧૦ ઇત્યાદિક

વિપરીતપણથી ચારિત્ર ડોહોલું નેહ, આ ભવ પરભવ, મીઠા દુકડં નેહ-
 રે. પ્રા. ચા. ૧૧ આરે ભેદ તપ નવી કીધો, છતે જોગેનીજ સંગતે; ધર્મ
 મન વચન કાયા વિરજ, નવિ ફારવી ક્ષમગ તેરે. પ્રા. ચા. ૧૨ વરતપ
 વિરજ આચાર એળીપરે, વિવિધ વિરાધ્યાં નેહ; આ ભવ પરભવ વળીરે,
 ભવભવ મીઠા દુકડં તેહરે. પ્રા. ચા. ૧૩ વળી વિશેષે ચરિત્ર કેસ અ-
 તિચાર અલોએ, વીર જીનેશ્વર વયળ સુગીને, પાપ મેલ સવિ ધોષએરે.
 પ્રા. ચા. ૧૪ હાળ. ૨ પાના સુગર પસાય. એ દેશી. પૃથ્વી પાણી તેડ
 વાયુ વનસ્પતી, એ પાંચે ધાવર કહ્યાએ. ૧ કરી કરસણ આરંભ ખેત્ર ને
 ખેડીયાં, કૃષા તળાવ ખજાયાએ. ૨ ધર આરંભ, અનેક ટાંકાં ભુઈસાં, મે-
 હી માળ ગણાવીયા એ. ૩ લીંપણ ધુપણ કાજ એળીપરે પરે. પૃથ્વી કાચ
 વિરાએ, ધોયાએ. ૪ ઘોયણ નાદાણ પાદાણ કીલણ અપકાય, છોતી ઘોતી
 કરી દુહવ્યાએ ૫ ભાડી ધર કુમાર, લોહ સુવ નગરા ભાડભુંજ લીલલા
 ગરાએ. ૬ તાપણ સેકણ કાજ વસ્ત્ર નિરખાણ રગણ રંધણ રસવતીએ.
 ૭ એળીપરે કર્માદાન પરે પરે પ્રેમવી, તેડ વાયુ વીરાધીયા એ. ૮ વાડી
 રત આરામ, વાવી વનસ્પતી પાન ફુલ ફળ મુંડીઆં એ. ૯ પુલક પાપ-
 હી સાક સેકાં સુકાવ્યાં, છંધાં છુધાં આથીયાં એ. ૧૦ અળશીને એરંડ
 પાણી વાલીને વણ તીલાદિક પીત્રયા એ. ૧૧ ઘાલી કાલું માંદે પીલ.
 સેલડી, કંદમુળ રણ વેચીયાં એ. ૧૨ એમ એકંદ્રિ જીવ, હણ્યા હણાવીયા,
 હણતાં ને અનુભોદીયાં એ. ૧૩ આ ભવ પરભવ નેહ વળી ભવો ભવ.
 તે મુજ મીઠા દુકડં એ. ૧૪ કરમ શરમીયા કીડ, ગાડર ગંડોલા મચલી
 પુરાંને અલશીયાં એ. ૧૫ વાળા જળો ચુડેલ, ચિચલ તરસ તળા, વળી
 અથાળાં પ્રમુખનાં એ. ૧૬ એમ એરંદ્ર જીવ, ને મેં દુહવ્યા, તે મુજ
 મીઠા દુકડં એ. ૧૭ ઉપેદી વુ લીખ માંકણ મંકાડ આ કાડ કંથુઆ
 એ. ૧૮ ઘંધીઆં ધીમેલ, કાનખળુરીયા, ગંગોડા ધનેરીયા એ. ૧૯ એમ
 તેરડી જીવ, નેહ મેં દુહવ્યા, તે મુજ મીઠા દુકડં એ. ૨૦ મંખી મછર
 ડંસ, મસાં પતંગીયાં, કંસારી કાલીયા વડા એ. ૨૧ દિકણ વીધું તીડ બ-
 મરા ભમરાયો, કાળા બગ ખડ માંકડી એ. ૨૨ એમ ચોરંદી જીવ નેહ

મેં દુહાવ્યા, તે મુજ મીઠાંની દુકડં એ. ૨૩ વળમાં નાંખી જાળ, વળાય-
 રે દુહાવ્યા વનમાં મૃગ સતોડીયા એ. ૨૪ પીડ્યાં પંખી જીવ, પાડી પા-
 સમાં, પોપટ ઘાડ્યા પાંજરે એ. ૨૫ એમ પંચેદ્રી જીવ, જે મેં દુહાવ્યા,
 તે મુજ પીછા દુકડં એ. ૨૬ ઢાળ. ૩ વાણી પ્રાણી હોતકારીજી. એ દે-
 શી. ક્રોધશે ભભયદાંસથીજી બોડ્યા વચન અસત્ય, કુંડ કરી ધન પાનકાંજી
 લીધાં જે અદતરે, જનજી મીઠા દુકડં આજ. તુમ સામે મદારાજરે, જન-
 નજી દેઈ સાડ કાજરે, જનજી મિઠા દુકડં આજ. એ આંકણી. દેવ મનુ-
 જ્ય વિજયન જ મૈથુન મેઝ્યાં જેલ; વિપયા રસ લંપટ પછેજી, ઘણુ વિ-
 ત્યો દેહરેજનજી. ૨ પરિગ્રહની મમતા કરીજી, ભવે ભવે મેલી દાય
 જે જાણી તે તોલો રહી જે કાઈ ન આવી સાથેરે. જનજી ૪ રવણી
 મોજન જે કન્યાંજી, કીધાં ભક્ષ અભક્ષ રસના રસવાં લાલચેજ, પાપ ક-
 ઝ્યાં પ્રત્યક્ષરે. ૪ વ્રત જનજી લેઈ વિસારીયાજી, વળી ભાગ્યાં પચખાંજી,
 કષ્ટ હેત કારીયા કરીજી કાંધાં આપ વખાણરે, જનજી ૫ ત્રણે હાળે
 અડે દુહાજી. આ લેખા અતિચાર શિવ ગતી આરાધન તણેજી, એ પોલે
 અધિકારરે. જનજી ૬ ઢાળ ૪. સાંહેલડીજી. એ દેશી. પચ મદાવ્રત
 આદરે સાંહેલડીરે અથવા હ્યો વ્રત બાર તો, વધાશકિત વ્રત આદરે સા-
 હેલડી, પાળો નિરતી ચારતો. ૧ વ્રત લાંધાં સંભારીએ સા. હેંડે ધરીએ
 વિચાર તો, શિવ ગતી આરાધન તણે સાં જે બીજો અધિકાર તો. ૨
 જીવ સવે ખમાવીએ, સાં ચોની આરાશી લાખ તો, મન શુધે કરી
 ખામણા—સાં કાદશુ રેશ ન રાખતો. ૩ સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો—સાં
 કાઈ ન જાણે શત્રુતો રાગ દેપ એમ પરહરી—સાં કીજે જન્મ પવિત્ર
 તો. ૪ સામી સંગ ખમાનિએ—સાં જે ઉપતી અપ્રીત તો સજ્જન કુટુંબ
 કરી ખામણાં. સા. એજિન શાસન રીતી તો. ૫ ખમીએ ને ખમાવીએ—
 સાં એદજ ધમેનું સારતો, શિવગતી આરાધન તણે—સાં એ ત્રીજો
 અધીકારતો. મુરખા વાદ હિંસા ચોરી સાં ૬ ધન મૂરજી મૈથુનતો ક્રોધ
 માન માયા તૂણ્યા—સાં પ્રેમ દવેશ પૈશુન્ય તો. ૭ નિંદા કલહ ન કીજી-
 એ—સાં કુડો ન દીજે આજ તો રતિ અરતિ મિથ્યા તળે—સાં માયા

યોદ્ધ જન્મગતો. ૮ ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવિએ-સાં પાપસ્થાન અદાર
 તો, સિવગતિ આરાધન તણો સાં એ યોયો અધિકાર તો. ૯ ઢાળ. ૫
 હવે નિસુણો ઇલાં આવીયાએ. એ દેશીં જનમ જરા મરણે કરીએ એ
 સંસાર અસારતો. કર્યાં કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણુ હારતો.
 ૧ શરણુ એક અરદિંતનું, એ શરણુ સિદ્ધિ ભગવંત તો શરણુ ધર્મ શ્રી
 જૈનનો એ, સાધુ સૂરણુ ગુણવંત તો. ૨ અવર મોહ સવિ પરી-
 દરીએ, ચાર શરણુ ચિત્ત ધારતો, શિવ ગતિ આરાધન તણો એ,
 એ પંચમો અધિકાર તો. ૨ આ ભવ પર ભવ જે કર્યાં એ, પાપ ક-
 મ કેવાખ તો. આત્મ માંતે નિદિએ એ, પડિકમીએ ગુરું શાખ તો. ૪
 મિથ્યા મત વર્તાવિએ એ, જે ભાખ્યાં ઉચુત તો ક્રમત કદાચહને વશે એ,
 જે વિચાર્યાંશુતનો ૫ વડાવ્યા જે ઘણાંએ, વરટી હુલ હથિયાર તો. ભવ
 ભવ મેલી મુકીયાંએ, કરતા જીવ સંહાર તો. ૬ પાપ કરીને પોશીયાં એ,
 જનમ જનમ પરિવાર તો, જનમાંતર પાહોત્યા પછી એ કોણે ન કીધી
 સરતો. ૭ આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ અધીકરણુ અનેક તો તે
 ત્રિવિધ વોસરાવીએ, આણી રદ્ય વિવેક તો. ૮ દુઃકૃત નિંદા એસ કરીએ,
 પાપ કરો પરીહાર તો, સિવગતી આરાધન તણો એ, એ છડો અધીકાર
 તો. ૯ ઢાળ, ૬ આદે તું જાનને જીવડા, એ દેશી. ધન ધન તે દિન
 માહારો, જીલાં કીધો ધર્મ, દાન શીયળ તપ ભાવના. ટાળ્યાં દુઃકૃત કર્મ ધ
 નં ૧ સેનુંગદિક તિથની, જે કીધી જનના જીગતે, જીનવર પુજ્યા, વળી
 પોખ્યા પાત્ર. ધનં ૨ પુસ્તક જ્ઞાન લખાવીયાં, જીણવર જીન ચૈત્ય સઘ
 ચતુર્થવીધ સાચવ્યા, એ સાતે ખેત્ર. ધનં ૩ પદિકમણા શુપરે કર્યાં અનુ
 ક્રમ દાન, સાધુ સૂરી ઉવજાયતે દીધાં બહુ માન. ધનં ૪ ધર્મ કાજ અનુ
 યોદિએ; એમ વારેવાર, શીવગતી આરાધન તણો, સાતમો એ અધીકાર.
 ધનં ૫ ભાવ ભલે મન આણીએ, ચીત આણી હામ. સમતા ભાવે ભા-
 વીએ; એ આતમારામ. ધનં ૬ સુખ દુઃખ કારણુ જીવને, કોઈ અવર
 ન હોય, કર્મ આપજે આચર્યાં, ભોગવીએ સોય. ધનં ૭ સમતાવિજ જે
 અનુસરે, પ્રાણી પુન્ય કામ, જર ઉપર તે લીપણું, જાંખર ચિત્રામ. ધનં

૮ ભાવ ભલિપરે ભાવીએ, મે ધર્મનું સાર, શીવગતી આરાધન તણે આ-
 દ્યો એ અધિકાર. ધન૦ ૯ ૯ ઢાળ ૭ રેવત ગીરી હુઆં, પ્રભૂતાં ત્રીણ
 કસ્યાણ એ દેશી પંચખી હવે અવસર જાણી કરી સલેખણ સાર, અણ-
 સણ આદ્યીએ, આરે અહાર, લક્ષ્મી સવિ મુકી, છાંડી મમતા અંગ, એ
 આતમ ખેલે સમતા ગાન તરંગ. ૧ ગતિ આરે કીધા, આસા અનંત નિ-
 શંક, પણુ તાપ્ત ના પામ્યો જીવ લલચાયો રંક; દલ હો એ વળી વળી
 અણસણનો પરિણામ, એહની પામી જે, શિવપદ સુરપદ હામ. ૨ ધન ધા
 ન શાળીબદ્ધ, ખેધો મેધ કુમાર, અણસણનો આગધન કેરો એ નવમો અ-
 ધીકાર. ૩ દશમે અધીકારે, મહા મંત્ર નવકાર. મનથી નવીમુદ્રો, શિવ સુખ
 રણ સદ કાર; એહ જપતાં જાયે દુર્ગતિ દોષ વિકાર, શુ પરે એ સમરે,
 ચૌદ પુરવતું સાર. ૪ જનમાંતર જેતાં, જે પામે નવકાર, તો પાતીક ગા
 લી. પામે સુર અવતાર, એ નવ પદ શરીરો, મંત્ર નથી મંસાર, એહ ભવ
 પરભવનો સુખ સંપતિ દાતાર. ૫ જ્યુ બીજ ભાવડી, રાજ રાણી થાય
 નવ પદ મહિમાથી રાજ સિંહ મહારાય, રાણી રતનવતી બેડ, પામ્યાં તે
 મુરભોગ. એક ભવ પછી લેશે, શીવ વધુ સંજોગ, ૬ શ્રી મતીન એ વળા
 મત્ર પ્રયો તતકાળ, કણીધર શીડીને પ્રગટ થઈ ફલમાળ સિવ કુમળી વેનગાં.
 સાવન પરીશો કીધ, એમ એણે મંત્ર, કાજ ઘણાના સિદ્ધ. ૭ એ દશ અ-
 ધિકારે, વીર જીણેસર બાખ્યો, આરાધન કેરો વિધી, ચિત્ત માંહી રાખ્યો.
 જીન વિનય કરતા, સુમતી અમૃતરસ આખ્યો. ૭ ઢાળ ૮ નમો બાપા
 બાપગું. એદેશી શીદારથ રાજ કુલ તિલોએ, ત્રિસલા માત મહારનો અવ-
 ની તલ તમે અવતરયાએ, કરવા અમ ઉપકારનો, જ્યો જીન વીરજીએ. ૧
 એ અપરાધ કરવા ઘણાએ, કેહેતાં ન લાડું પાતો તુમ ચરણે આવ્યા જાણી
 એ, જે તારે તો તારતો, જ્યો ૦ ૨ આસ કરીને આવીયો એ, તુમ ચરણે
 મહારાજ તો, આવ્યાને ઉંખણે એ, તો કેમ રેહેસે લાજ તો જ્યો ૦ ૩
 કરમ અણજણ આકરીએ, જન્મ મરણ જન્મજાતો, હું છું એહથી ઉંબકો
 એ. છોડવ દેવ દયાળ તો. જ્યો ૦ ૪ આજ મનોરથ મુજ કલ્યા એ. ના
 હાં દુઃખ દહોલ તો, તુઠો જીન ધોવીસમો એ, પ્રગટયા પુન્ય કલોલ તો.
 જ્યો ૦ ૫ ભવે ભવે વીનય તુમારડો એ, એ ભાવ ભક્તિ તુમ પાવતો, દેવ

આદીનાથની લાવણી.

શ્રી આદીનાથ નીરવાણી નમું એશે ધ્યાની, ભવ - જીવ તણકે માજ
 બાણાક વાણી આંકણી. તુમ નાભીરાજ કુલધારી બેઠે અવતારી, ખુશ રહી
 અલક મેં, ખુશકેસરીયારીતુમમમતામનકી ખારીઆતમાતારી, તજદહિયીપત-
 વીખયનકી જનનરં આરી, તુમ કરીમુગતપટરાણી જગતમેં જાણી. ભ૦ ૧
 ગતગ્યા સુરનર સુખરાસી હુવા હે ઉદારી, જલ ગમ જાગલ જંગલ જગત-
 કી રાંશી; તુમ જગપતી અધીનાગી મુકિતકે વારી, તેરે દરશનસં સખ દ.
 ખ દુર ગયો નાગી; પ્રભુ કરી સફળ જદગાની મેરે મનમાની. ભ૦ ૨ બેઠે
 જોતવત જનરાજ જગતમેં બાજે, તેરો દરશન હે સુખદાય સુધારે કાજ; તેને
 હુન ગગનમેં ગાજે સુરપત લાજે, ચલ ગયા ગરવ પીખંડ કામના બાજે,
 નાટકે નાચે હંદ્રાણી અધીક હુન આણી. ભ૦ ૩ તેરે મહામા કદીન વંદ
 પાર નહી પાવે, આંધવે સુરપત સખ તેરે ગુણ ગાવે; તેરે ચરણમેં તપ-
 ટાવે શરમ લવલાવે, નર નાર લીયા કે માટે ભગતી તેરી આવાવે; તેરે
 ત્રણ સખ નીરવાણી મુંગતી કુઠાંણી ભ૦ ૪ મદદેવા કુખકા બન્યા અનન
 પદ પાયા, છપન કુમરી નારી મીલી જસ ગાયા દુર ગતકો દુખ વીરલાયા
 સળ કરી કાયા, જનદાસ નિરંજન દેખ સરણ તેરે આયા; સમકીતકી જ-
 ન પીછાણી મીલી મોહે ટાંણી ભ૦ ૫

કેસરીઆની લાવણી.

મુનીયોરે જાતાં સદાસીવજી, મત ચદ બના ધુલદેવા,
 ગદગતી કિનકા બડ એ હંકા, મત છેડા તમે કિન દેવા;
 મગતા રે પત શુડા બોલે, અમલી નોકર ઇનહુકા;
 રીંદ પતસે લાથ જોડકરા તીન બવનમે હે ટીકા.
 સરગ મરત પાતાળ મુનીરે, સુરીનર મુનીજન ધાવત હે;
 રીંદ ચંદ્ર મુની દરશન આવે, મનકી મોજા પાવતહે.
 ગયા રાજ દીન કેસે આવે, નીરધનીયાકુ ધન દેવે;
 બીજ ખીલાવે સુંદર લડકા, સદા સુખી રહે તુમ સેવે.

મુનીયો ૦ ૧

મુની ૦ ૨

મુની ૦ ૩

તારે ઝાઝ સમુદર મહિ, રાગ નીવારે ભવ ભવકા;	સુની ૦ ૪
ભૂપકો રંગ રંગ દીપેદિ, ચોરત બંધન હરી દેવા.	
ધું ધું ધું ધું ધુસા બાજે, દેશો દેશપર હે કંઠા;	
ભાડિ તાતરીયા ચુંકર બોલે, મત મતલાવો બહ બંધા.	સુની ૦ ૫
રાણાજી કહે કિમરાય વહરો, માનતા નહી અમ એ બાતી;	
તારી કરણ તું પાવગા, ને નહીં આવું તુમ સાથા.	સુની ૦ ૬
મુછ મરોડી ચંદે અભીમાને, ઝરે ભયા હે નજમેમે;	
રીખમલાસ કહે આલેખ સગ્યા, દેખ તમાસા કદરોમે.	સુની ૦ ૭

ગુહલીઆ.

ગારમાની દશી.

એહેની ગંધાનયરી કિયાન કે છનવર આવીયારે	લોલ,
એહેની સુરાર આરે સેવ બાતીક મન બાતીયારે	લોલ:
એહેની ચક્ર મહસ અણગાર કે સાથે ગણધરે	લોલ.
એહેની ગળતર સુરથી અનંતો રૂપ મંતોહરે.	લોલ. ૪
એહેની ટ્રાળીકરાય મુજાણ કે દીપે વધામગીર	લોલ,
એહેની આન વદન કાળ કે સાથે રીફ ધણીરે.	લોલ;
એહેની દેઈ પ્રદક્ષણા ત્રણ કે વંદે જગ ધણીરે ।	લોલ,
એહેણી જ્યવાણી મુજુવાને કિલકલ ધણીરે	લોલ. ૨
એહેની દીઅ દેશના મનોહર કે ભરીક જન તારવારે	લોલ,
એહેની જનમ મરણ જંગળ ભવ દુઃખ વીરમવારે	લોલ;
એહેની નાંખી શુણ પાંત્રીસ તે વરસે જગ ધરે	લોલ.
એહેની ભાવ ક્યા બંડાર કે, મળીયું છનવરે	લોલ. ૩
એહેની કોણીક ભુપતિ નારી કે છન આગળ રહીરે	લોલ,
એહેની મહુલી કરે મનોહર કે મન હરખીત થઈરે	લોલ;
એહેની લુછણા કરે મન રંગ કે લેછ ધણી ભામણારે	લોલ,

એહની લણી લણી નમે પાય કે કરે વળી ખામણીરે
 એહની ચઉ ગતિ ચુરણ સાથીઓ એમ ભાવે કહોરે
 એહની શ્રીશ્ય કાળ કે વળી ઉપર વરેરે
 એહની મણીકિધોત ગુર રાગની સેવ સારીએરે
 એહની પાપી મનુષ્ય અવતાર કે શંકા વારીએરે

સોલ ૪
 સોલ,
 લોલ:
 લોલ,
 લોલ. ૫

શ્રી નેમનાથજીનું સ્તવન.

(કાંકણ દેશની ઘોડીરે. એ દેશી.)

પ્રભુ મારો ભોગ કરમ જાણીરે, પ્રભુ મારો પરણે સંજમ રાણીરે;
 પ્રભુ મારો ત્રીસ વરસ ધર વાસરે, પ્રભુ મારો સંજમ લેવા ઉવસરે; પ્રભુ
 તમે વિહાર હૈયામાં ધાયો રે, અમને ગમસે નહી નિરધારરે. ૧ પ્રભુ તુંતો
 જાનાદિક ગુણ દરીયોરે, પ્રભુ હું તો નિરાશ્રય રહ્યો પડીયોરે; પ્રભુ મારા
 માતા પીતાનો નહી જોગરે, પ્રભુ મારા અધવનો ન કરો વિજોગરે. ૨ પ્રભુ
 મારા તુમ વિના ધર સુની વેડીરે, પ્રભુ મહારા ન ગમે મોહાલે ને મેડીરે.
 પ્રભુ મહારા તુમ આણા વહેતો કિલાસરે, પ્રભુ મહારા અધવ વિના થયો
 જગ દાસરે. ૩ પ્રભુ મહારા ચોસક ઈં પરવરીયોરે, પ્રભુ મહારા સિંધારથ
 વન સંચરીયોરે; પ્રભુ મહારા મુખ ઉચરી એમ ભાખેરે, અધવ મહારા
 કરશું વિહાર કિલાસરે. ૪ પ્રભુ મહારો એમ કહી આલ્યો તેણી વારરે, પ્રભુ
 મહારા નયણે આંસુની ધારરે. પ્રભુ મહારો નીજ નયરી કીમ જાણ્યુંરે; પ્રભુ
 મહારા મુંજ મન થયો કિદાસરે. ૫ પ્રભુ તુંતો નીરાગી નીચિંતરે, પ્રભુ મ-
 હારા દરશનથી કરજો પવીત્રરે; પ્રભુ તુંતો ક્રશ્ણારસનો કુપોરે, પ્રભુ મુંને
 એકલડો કીમ મુકોરે. ૬ પ્રભુ મહારો મણીકિધોત પર દીપોરે, પ્રભુ મ-
 હારો અસંખ્ય તેજ કીપોરે; પ્રભુ મહારા વરસીદાને જસ લીધોરે, પ્રભુ
 મહારા દયા પાળી કારજ સીધોરે. ૭

સમાપ્ત.

